

MIC. # 8732 (RAB. 1994)

TA' AME HALAKHOT 'AL
SHEHITAH U-TEREFOT.

שעמי הלכות על שחיטה וטרפות.

[18--]

ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

לחיות לחזור גשו לחיות להכביר את כל העצמים והאל
בדי שמימות הרוב וידעה לו אלא אלה חלל כה גהיעת
מחצה של הקיטון ולחית להכביר שכ לכך החטור היעלה
לחית עד מחצה וחזו תיבת עד שהגיע למחית פי עי קרוב
ולא הרוב בכלל גלוטור חוט העעק קטעלים לרוב ח. ג.
בכלל ימא ויא וב היל סכרת רגז אל וסל דזעל כפי ג.
הכבירו שהות רוב קו א כך פיסולן ימא עד שהדס ימא
זה לשון הסמט אל ודקדק מהריק מדבריו למדקטור
עד שהדס ימא ממשע דל. נו חוסר חלל יציאתו
דוקל אכל חתיבת העור לבדו ח. ג. חוסרת דל. חיל
חחק כל העור כיון שלא ימא דס ודל. לא נגע בוואע
ואפי לא אמר כדל. מותח :

לחבל הבו סל דכמו שהדס חוסר כך חתיבת העור
לביה חוסרת אכל יא חילוק בי. הם הדס חוסר
אפי אמר כדל. אכל חתיבת העור לבדו ח. ג. חוסר
אכל אלא חס לא מלחמך כדל. אכל אמר כדל. חילוק
כמלל הדס חוסר לכע אפי אמר כדל. חילוק ח. ג.
משועל כדל. כי פליצי מהריק ופי בחתיבת העור
לחור ולא ימא דס לפ מההק מותח אפי לא אמר
כדל. דכיון שלא ימא דס ודל. לא נגע בוואע ולפ קצי
אמר כדל. מותח לא אמר כדל. חוסר :

לחבל הפה כתב ואח חומר לא כדבריו זה ולא כדבריו
זה אלא העקר הוא חתיבת העור שאם חתק
כל העור אפי לא ימא דס ואמר כדל. חוסר דכיון
אחחק כל העור ודל. נגע בוואע ואם מעאם אכל
לא דס אין מנה דל. אלא כקב הוואע דקא אמר
לקמן משוחט חיה ועוף ולא ימא דס מותחים
ואם לא חחק כל ח העור אפי לא דס ולא אמר כדל.
אפה מותח דכיון שהעור עצמו לא נחתק כולו מעה
ינקב הוואע וכל זה מיוירי שחמ כולו ולא חפס

העור לבדו אבל אם תתפס העור לבדו לפני חמץ כל העור
ויצטרף ולא אמר כרי לי מותר דכיון דתפס העור לבדו
אין לך כרי גדולה עמו והכי נקיטנן כף הפלח וטעם אומרים
לו שיטחום הקנה בטקוס אחר ופ' ה"ע שאם יטחום הוושט
בטקוס אחר חוצינן אע"פ בטקוס נקב ~~אח"כ~~ שחט טעמו
שהוושט נטוי ופ' ה"ע אבל בקנה דלח בטי"ד ופ' ה"ע ל"כ
ל"כא ל"ע חט לה"א טעמו וקשה נישחוט הקנה לבדו
בטקוס ה"ל ולא חכ' יהפ"ך הוושט ויבדוק אותו ול"ע יטחום
הקנה לבדו בטקוס אחר וז"ל טעמו דאחי להכשיר ש"ל
כהן או להטהר ש"ל להכשיר ש"ל הוא שחט טעמו קרא נגע
בוושט ועכשיו אם יטחום הקנה בטקוס ה"ל יטחום בטהר
לתלות ש"כין שהתחיל לטחום בטקוס ה"ל בנקל יבוא
לנגע בוושט ויתלה שבחמיטה השנייה נקב ויכשיר
ש"ל לכן אנו נותנים לו עצה טובה לטחום הקנה
בטקוס אחר וכשיבדוק אח"כ ויטחום נקוב אין לו בטהר
לתלות ויטחום"ל ולהעמיד ש"ל שחט טעמו קרא ל"ל
נגע בוושט ולא יטחום בטקוס ה"ל בנקל יבוא לנגע
בוושט וכשיבדוק אחר כך ויטחום הוושט נקוב ויתלה
שבחמיטה הראשונה נקב ויטחום ש"ל לכך אנו אומרים
לו לטחום הקנה בטקוס אחר ולא ינגע בוושט"

אבל ה"ע הקשה על תירוצ זה דבשלמא להטהר ש"ל
דרך בט' אם להחמיר על עצמו בדבר שאינו
טעמו קרא דל"גו ברש"י עסיקנן וטחום זה פירו' הוושט
פירוש אחר וזהו להכשיר ש"ל שחט טעמו קרא ל"ל שחט
הרוב ונגע בוושט וכשיטחום הקנה בטקוס ה"ל יטחום
לכדוק אם שחט הרוב טעמו קרא ולא אחי נגעתי
בוושט מותרת וכשיבדוק ויטחום הרוב יכשיר ש"ל
טעמו ש"ל מתיחה שחטחו לשחט טעמו טעם הרוב -
אכל טעמו קרא ל"ל שחט הרוב אבל כשיטחום בטקוס
אחר א"ל שחט בודקו אם יש בו רוב או לאו ל"ל

תושיב *

תיושינן אטא על ידי תתיחת הכהקה נאלץ הרוב לדוקא
במתוחה שעותחו לשוחטו נקדע הסיעת ולל שעותחו
לבדוקו אם יש בו רוב ולהעריף אכ אטא טעיקרא שחט
הרוב ונצע בונשט וטפץ שהצואר תלובכלך בדם אינו ניכר
אם יש בו רוב או לא ואם ישחוט בטקום הא תחתית שחול
בהול לשחוט אינו בודק יפה אם יש בו רוב וישלים הקנץ
ויבדוק לתכ בונשט ויטלא נקוב וימריץ שכ' תבל בשחוט
בטקום אחר אז לתכ בודק אם יש בשחיתה הראשונה רוב
או לא שכשרוחצו יען הדם ובודקו יפה ותל לל חיישינן "

סך. שחט מעט ופ' גרמי לבסוף ושחט מעט לאלב הרי
כלתה צמר האחימה ותלוי אם בעת צרפת כל השהיות
דקאמור השע והל לבא אלל שהייה אחת אלל שהייה
אחרונה דקאמור השע ושהה לינה שהייה שהרי בעל ידו
מלשחוט אלל עכ' גרמינן לבסוף ושחט ופ' ודוק

סוף בהאנוחם בפסח ופתיורי שהסיטטים טולכבים לאלכ
הרו נעחם רוב הסיטטים בבת אחת וכעל ותייר

בזה יתקן לכל בעוה"א אפי' מוה"ב'ים מותק' להכעיו' ברו' מ'ען אהל"

ס'ה אחר ופ' ולבן לין שהייה ופ' הע' טעום וק' י' היה
מ'י הקנה פגום ופ' לזכ' במ'י ה'ל' ל'ל' ש'יכל' שהייה

ובין מלכה לרוב חוט השערה ובזה לא שייכלא שהייה
וכן במלך ה' מלך פגע בחתך דלעיל וטעם וילת היא פ' פתח

ואע"פ דה'לית'מ רוב ל' בעופ ורוב ז' בבהמה סב' ה'ת'
ל'ס יסחוט הרוב ומ' ל'ל' ל'ל' ל'ס שחט הרוב ושהה ש'עור

וְלִכְתָּחָלָה וְגַם לִמְעַבְדֵי דְרַשֵׁי מִלֵּךְ לְכָכָל הָחֵמְשָׁה לִיכָא פִּימֹל

אם לאחר אחיטת הרוב יטע השע לא חשאל ויק צפד
שחל אהס טעשה אחיטה וצחקוס אחיטה לכל הערעה

אחרי שחזר יצחק יצחק ושיקור חינוך יעשה שחיה הגה
חינה ביקוס אחיה ושיקור חינוך יעשה שחיה הגה
יכנו של ראשו ופ' וכלבד אלה יאבר מפרקתו לאל

הרי מבליע הדם בלילה... ולא עבד לאמרה לקטן פ' פה
לאסור לתחוב סכין בלבה על בהמה כה לקיב מיתתה

✱ OIEU ✱
✱

מעשם שמתבליע הדם בלתי צריכין. כל דשאנע התם הדם של -
האצריים כגדר אחר הלב ונבלע מעקום לעקום טעאכ
בהכאת הראש אין הדם כגדר וליכא לתיאע לתידיי
סך שחט עופופ אעצב דכבר כתב לעיל בדקה זו. ול
לעיל כתבה לדעת רש"י וכלן כתבה לדעת הרמב"ם
וצריכי תרנוייהו דאלי אשטעטין הך דלעיל הוה דיעוקטיין
לה לדעת הרמב"ם דתיקיל צאיטור שהייה הוה דתועיל
בדיקה זו אבל לדעת רש"י זל דתחטיר ~~הוא~~ צאיטור
שהייה ולית ליה עול לעול איתא דלל תועיל בדקה זו
קטלן דלל לדעת רש"י תהטיל בהקה זו ואלי אשטעטין
הל הוה גב דיעוקטיין לה לדעת הרמב"ם דאית ליה
דקה לעול כעל קטלן

לז' אפי' תיטל שהייה לדעת רש"י הוה הסברא איפכא
דדוקא לדעת רש"י דתחטיר צאיטור שהייה הוה דתועיל
בדיקה זו טעום דתחטיר בחולא ותיקיל בחולא אבל לדעת
הרמב"ם דתיקיל צאיטור שהייה איתא דלל תועיל בדקה
זו דתחטיר בחולא ותיקיל בחולא קטלן דלל לה הרמב"ם
טועלת בדקה זו ^{יש} וטעם ופ' און חתך ופ' וילל דס' ופ'
קשה דיוקא דהשאל אדיוקא דסיפא דבהשאל קאמר און חתך
העור בבהמה וילל דס' יש להטיל. וטעם דוקא חתך
העור וילל דס' דהיינו תרתי לריעותא הוה דמריפה הוה
חולא מינייהו לריעותא וחולא לעיבותא תונת. ובסיפא
קאמר אבל אם לל וילל דס' וכל חתך כל העור יש להכשיר
דטעם דבעינן תרתי לעיבותא הוה דכשיל הוה חולא
לריעותא וחולא לעיבותא אסור. וילל דטעם בריש און חתך
העור אינו כל כל העור אלא מקצתו כמלא דליכא אלא
חולא לריעותא דהיינו ידילת דס' ולתפה אסור ואפי' איער
צרי לי דבדס דבדס אינו מועיל צרי לי. ואפי' שפיר סיפא
דוקא פי דוקא אם לל וילל דס' וכל חתך כל העור הוה
דמותר. אבל אם ילל דס' און חתך כל העור אסור והוה
איפכא נתי אסור. ובחתיכת העור למור דאסור דוקא

אם *
*

לס כל אסור צרי לי. אבל אסור צרי לי מותר וזה איתא
כצ' ודלל כערהיק וטה שנגמס בהזה מטהיק עפ' הוה
נלל צ' לז' השאל איתא כערהיק וסיפא כצ' קשייל דילל
לצ' קשייל סיפא לטהריק. ותרץ רישא לצ' צל לז'
חתך העור סיפא לטהריק צל אפי' חתך כל העור
יש להכשיר. וטעם ולבדוק נכל טקום החתך פי יטעם
העור ויבדוק אם טקב אם לא לצ' דלס טקב העור
אסורה וכלל יטהט לה בהקה דללן אכנו בקי אין בבהנה
ועוד דהא בבהמה ליירי כעס הילל בהדיא ובהמה
אין לה תקנה ~~הוא~~ בבדיקה כעס השע לקטן ולס
בהמה הילל אין לה תקנה. אלא עכ' דהבהקה
דקאמר הילל יטעם העור ויבדוק אם טקב אם לאו
סימן כד סא דרסה ופ' טעם השע דכון און קישות לצ'
אלל הוה דברים אחרים אלא דנקע דכון

דלתי לוועט וקישות לצ' דכון דלס ודלתי
סב שחט ופ' הט' לכין שיש צמין
כז' צ' דלתיין לעפי סלל שחט
אלל בהולכה און בהולכה לבד
כשה דנולא לל דפ'

סב שחט צ' ואשים ופ' כתב השך מדיק מר השע יש לחוש
משמע דלינה אלא חומרא דעלמא לליסור שתייהם
דהא אחת עבדו עליה צ' דוארים וא' דואר אחר וקטלן *
דשתייהם אסורות למבן דרס בהל דרס נתי בהל *
וכתב עוד השך דפעמים שאין צמין אלא צ' דוארין *
ושתייהם כשרות כגון שהטח רלס הסכין על סוף דואר
הפכטית והעביר הסכין לכל מוחץ עד שהטע סוף
הסכין לסוף דואר התיצונה און איפכל שהטח סוף
הסכין על סוף דואר התיצונה והעביר הסכין לצד פטם
עד שהטע רלס הסכין לסוף דואר הפכטית דלל עברו
על כל אחת צ' דוארין. ופעמים שיש צמין פד' י

אם *
*

עלמה צולחין ושתיהם אמורות כגון שהכח שיעור
 צולחין מהסבין לצד חוץ והעביר הסבין לצד חוץ עד
 שהגיע סוף הסבין לסוף צולחין החיצונה או ליכלה
 שהכח שיעור צולחין מהסבין לצד פנים והעביר הסבין
 לצד פנים עד שהגיע ראש הסבין לסוף צולחין הפנימית
 ולא אחת עברו עליה צולחין וא' עברו עליה צולחין
 אחד ושתיהם אמורות למנו דרום כהא דרם באחת
 ס' היה אוחם וחתיך ופ' הג' דודאי לא דרם דלת כיון
 שחתיך כל המפרקת ודאי דרם ק'עלן ורמא פ' לאסור
 משום דחיות הבהמה תלוייה בעפרות ותעביר מפרקת
 ויטת' לז' רמא כל ודאי דרם
 ס' כאלדס ופ' וכן לא יטח ופ' לא צבע אגודל טכ
 ולא נהירא דכיון דעשאל הוא משום דרסה טה
 לי אגודל טה לי אחר מצבעות' נשן לבית
 ס' חלוק כצד ופ' השל' מיידי כהלכתן ושלל כסדרן
 פי כהלכתן שחמ' מלשלה לעמה אכל שלל
 כסדרן שהקדים התחתן וחזר ושחמ' העליון וסיפח
 להיינו הקדים העליון אכל שלל כהלכתן שחמ' שטע
 למעלה ופי' חלוקה מלשון חלוקה שהכנס הסבין תחת
 העור או בין הסימנים ודון
 ס' החליד ופ' קשור ופ' לאו דוקא קשור אלא הה
 כרוך נמי אסור ודייקא מדקתור השעאל כל פרוש
 מותי משמש דוקא פרוש הוא דמותי אכל כרוך אסור
 ופ' ויש מי ופ' היא סדרת הרמב"ם זל והג' עליו הטע
 דצבע לא משמע הכי דאי בעייל להו הוסיט ידו למע
 בהמה ושחמ' בן ט' חי טהו מ' אמרינן שחמ'ת לטו
 דוקא מתירתי אכל שחמ'ת עליו לא ונתן אס' שחמ'ת
 והוציאו אסור לאוכלו משום אכילה או דילמא אפ'
 שחמ'ת עליו מתירתי ולפי דברי הרמב"ם מלי

א' קא א'
 א'

קא בעי גמרא דלי נמי אמרינן שחמ'ת עליו
 מתירתי תיפוק ליה לאסור משום חלוקה ויזל דלוחיה
 ורמא דהש' ליטבעי הכי כלומר אס' תעצי לומר
 דלינו אסור משום חלוקה טהו מ' אמרינן שחמ'ת
 לטו ופ' לז' א' אפ' שחמ'ת עליו והול כללנו הרי"ט
 ע"ק דקע' לז' אפ' הרמב"ם טודה הכל דאין בו
 משום חלוקה משום שדפנות הבהמה רתכים ואין בו
 משום חלוקה
 ס' אס' לאסור ופ' משניהם ופ' קשה לאשכח'נן רק
 החליד תחת מיעוט אניהם דמותי וכפ' מאמר
 מהם ויזל דלכ' תרנויהו דלי אשמשנן אניהם דווא
 דוקא אניהם הוא דענין לאחר שחמ'ת הרוב אכל אחר
 מהם דווא אפ' קודם שחמ'ת הרוב מותי ק'עלן ואי
 למשמשנן א' מהם דווא דוקא א' מהם הוא דמותי
 לאחר שחמ'ת הרוב אכל אניהם דווא אפ' לאחר שחמ'ת
 הרוב אסור ק'עלן ופ' ויש מי ופ' דא' פ' ויש מי ופ' דא'
 חש' לו רק באמר כעל
 ס' אס' החליד ופ' השל' מיידי שחמ'ת הסבין בדופ' דס'
 ומיידי שהופשע העור ונשאלו הסימנים בלויים
 בלא עור דלכ' לא גרע מהחליד הסבין תחת העור
 ומיידי בנשט' דלי בקנה הא ק"ל קנה שהיה חציו
 פרוש וכבשר ומיידי בין בעור בין בבהמה ופ' ויש מי ופ'
 פי שחמ'ת רוב הנושע בהכשר ונשאלו בו הסימנים
 והחליד הסבין תחתיו ושחמ'ת כל הקנה בהחלוקה
 הסימנים דלי שחמ'ת מ' קר' רוב הקנה והחליד דס'
 תחת מיעוט הנשאל ושחמ'ת פי' ה' דהיינו הנושע
 בהחלוקה הסימנים אכ' מלי אהיה ושחמ'ת פי' כולו
 בהחלוקה הרי אפ' לא עשה חלוקה אלא במשהו יתן
 הנושע כמולה אלא עכ' כעז' ומיידי בבהמה דלי

א' בשוף א'
 א'

[illegible]

בַּקָּנָה הָיָה אֵפוֹ שֶׁחָטָא כָּל הַקָּנָה בַּחֲלָה שְׁוֹתֵר קִטְלָן
 לֵין דְּלֵעִיל וְלֹאֲחִכְתִּי לֵאלֹהֵי שְׁמוֹעִין רַק לֵין זֶה
 מֵאֵל אֲמִירַת דִּהְיָ דְּוָקָל בְּנוֹשֵׁעַ הוּא לְאִסּוּר אֲפִי -
 הַמִּשְׁעוֹעַ אֲבָל בַּקָּנָה אֵפוֹ שֶׁחָטָא כָּל הַקָּנָה בַּחֲלָה
 שְׁוֹתֵרִי הָיָה לְמַעַד עִיתָא שֶׁל לֵין זֶה עֵיירִי בַּקָּנָה כִּטְא
 וְלֹאֲחִי לְאִסּוּרִי וְיָלֵךְ לֵאלֹהֵי שְׁמֵהּ הוּא דְּוָקָל הַכֹּחַ אֲזַחֲלִי
 הַסִּכִּין בֵּין סִיטָן לְסִיטָן וְשֶׁחָטָא הַקָּנָה בַּחֲלָה הוּלֵךְ
 לְאִסּוּרִי אֲבָל הַתֵּם אֲלֵא הַחֲלִיץ רַק תַּחַת הַעוֹר הָיָה
 אֵפוֹ שֶׁחָטָא כָּל הַקָּנָה בַּחֲלָה שְׁוֹתֵר קִטְלָן וְלֹאֲחִי
 לְאִשְׁמוֹעִין רַק לֵין דְּלֵעִיל אֲלֵא הַחֲלִיץ רַק תַּחַת
 הַעוֹר וְשֶׁחָטָא הַקָּנָה בַּחֲלָה לְאִסּוּר וְכֵשׁ לְמַעַד עִיתָא
 שֶׁהַחֲלִיץ בֵּין הַסִּיטָנִים וְיָלֵךְ לֵאלֹהֵי שְׁמֵהּ הוּא דְּוָקָל
 הַתֵּם אֲעִלִּין לֵאלֹהֵי שְׁמֵהּ אֵפוֹ כִּי לֹא בַּהֲכָר הוּא
 לְאִסּוּרִי אֲבָל הַכֹּחַ שֶׁחָטָא רֹב הוֹשֵׁעַ בַּהֲכָר וְלֵין
 שֶׁלֹּא בִּין רַק הַמִּשְׁעוֹעַ הָיָה אֵפוֹ שֶׁחָטָא כָּל הַקָּנָה
 בַּחֲלָה הַמִּשְׁעוֹעַ שְׁוֹתֵר קִטְלָן וְקִשָּׁה עֵלָן לֵיעָא
 לֵין הָיָה בְּצוּף הָסֵו וּמִיפָא לְתַחַת הַעוֹר לֵיעָא -
 אֵיפְכָא וְיָלֵךְ מִדִּקְאֵמֵר וְשֶׁחָטָא מִמַּעַל לְמַעַל
 אֵת הָשֵׁא בְּצוּף הָסֵו וּמִיפָא תַּחַת הַעוֹר וְלֵין
 סִיב הַצִּרְתָּהּ וְיָלֵךְ לְמַעַל פִּי לְמַעַל הוּא וּבְעִי
 שִׁיעוֹר אֲבָל לְמַעַל לְצִד הַרְיָאָה אֵפוֹ כָּל
 שֶׁהוּא לְאִסּוּר יַעֲשֶׂה וְכָל הַמַּטְוֶה לְרִיחָה כִּדּוֹן כִּיחָא
 וְיָעֵשׂ וְיָעֵשׂ אֲפֹסֵל וְיָהִי סִבְרַת רִגְזֵי לֵין וְקִשָּׁה
 דִּהְיָ לְכַתּוּב וְיָעֵשׂ אֲפֹסֵל בְּרִמָּה בִּזְיוֹן שֶׁל דְּוָקָה
 וְלֵמַעַל כְּתִיב בֵּין שֶׁל הַצִּרְתָּהּ וְיָלֵךְ לְהַשְׁעַר וְלֵין (לְוָד עֵינוּ
 אֲלֵא חָשָׂא לִפְנֵי רַק בְּשִׁתִּי כְּעֵשֶׂל וְלֵין בַּהֲצִרְתָּהּ
 וְיָקוֹר וְלֵין כְּתִיב הָשֵׁא כֹחַ אֵל בְּמַקְוֵתוֹ הוּא לְחָשָׂא
 לְרִגְזֵי בְּכֹלָהוּ אֲלֵא לְתַנָּא בַּהֲכָר וְזוּא דִּהֵן בַּהֲכָר

לאמנו העע ככרוכלא ליתנ וליתיל לכן כתב ויש
 מו שחמל בדופה זקן של הגהה לומר שלא חש
 לו רק פשח כעש ולא בהגהה ועיקור
 ס' יהיה צדקה ופ' ושחמ ז' שלשים ופ' ובעקוס
 שחמה שחמ הקיכולו ועס כל זה אינו נקרא
 חלל ז' שלשים צעלי רמזון כבר אמרנו חיותה בהגה
 לא לא שחמ בעקוס שחמה רק ז' שלשים לח' עמי ואח
 ז' שלשים דק אחר הכי שלם א' כבר אמרנו חיותה בהגה
 כטנא ז' כלל אלל שלם ושלם חלל עכ כעש וכן כר'ך
 לפרש בכל דק הספיק כשהגהם ואחכ שחמ היינו חוץ משלם
 משלם לומרם נכשחמ ואחכ הגהם היינו חוץ משלם
 המושחמ יקשה טעם טעם חזי קנה פגוס ופ' הכי דזי צעלי
 בשחמה נגלם בהגהה ולמה בעין ז' שלשים וזל דשחמ
 התם כיון שחמה שלם למה חזי הוא פגוס בעקוס שחמה
 לכן טעמם לשחמה וכשה חלל הגהה אינך בעקוס
 שחמה ולכן בעין ש' שלשים בשחמה וטעם שחמ ופ' קש
 שחמה ככשך כיון לאיכל ז' שלשים בשחמה וזל דקטלן
 דלעצב דחיותה כנוכל נפקל והרוב נעשה בהגהה
 והוא לאסורה לעצב לאיכל ז' שלשים בשחמה קטלן
 דכשה וטעם הגהם שלם ופ' קשעל לאסורה כיון
 לאיכל ז' שלשים בהגהה וזל דקטלן דלעצב דחיותה
 כנוכל נפקל והרוב נעשה בהגהה והוא דכשך קטלן
 לאסורה כיון לאיכל ז' שלשים בהגהה וקשה למה
 הגהה עכו רישא למעשיתל ס' וזל דכר'כי תרנויהו
 דמי אמעין רישא ותללל הוא דוקל התם לאיכל
 ז' שלשים בשחמה זה אחר זה הוא דכשה איכל הכל
 אהלמיק בין ז' השחמות בהגהה הוא לאסורה לעצב
 לאיכל ז' שלשים על חזי קטלן דכשה
~~והוא לאסורה לעצב לאיכל ז' שלשים בשחמה קטלן~~
~~דכשה וטעם הגהם שלם ופ' קשעל לאסורה כיון~~
~~לאיכל ז' שלשים בהגהה וזל דקטלן דלעצב דחיותה~~
~~כנוכל נפקל והרוב נעשה בהגהה והוא דכשך קטלן~~
~~לאסורה כיון לאיכל ז' שלשים בהגהה וקשה למה~~
~~הגהה עכו רישא למעשיתל ס' וזל דכר'כי תרנויהו~~
~~דמי אמעין רישא ותללל הוא דוקל התם לאיכל~~
~~ז' שלשים בשחמה זה אחר זה הוא דכשה איכל הכל~~
~~אהלמיק בין ז' השחמות בהגהה הוא לאסורה לעצב~~
~~לאיכל ז' שלשים על חזי קטלן דכשה~~
 * * * * *

ולמי למעשיתל ותללל הוא דוקל התם
 שהתחיל בהתיר הוא דכשה איכל הכל שחמה
 שהתחיל בהתיר הוא דאסורה לעצב לאיכל ז' שלשים
 קטלן דכשה לז' דמי אמעין רישא דוקל הוא דוקל
 התם שהתחיל בהתיר הוא דכשה לעצב לאיכל ז' שלשים
 איכל היכל שהתחיל בהתיר אישא צעלי נגלם ס' *
 קטלן וז' למעשיתל דוקל הוא דוקל הכל נכשך
 חיותה כנוכל דאסורה הוא דכשה ז' שלשים איכל
 היכל דכשה חיותה כנוכל דהתיר הוא דכשה *
 ושלם ס' קטלן איכל קשה דוקל ותרץ שחמ דגם
 דהשא אי דוקל דמיכל דכשה קאמי פד' דזק שחמ
 ושחמ ז' שלשים כשה טעמם עעל *
 לאיכל ז' שלשים בשחמה הוא *
 דחיותה הא שלם ושלם אסור *
 ובס' פ' קאמי וחר והגהם פסול *
 עעמא דחר והגהם הוא דאסור *
 הא שלם ושלם כשה וזל דרישא *
 דוקל וס' פ' לאו דוקל דהשא דוקל *
 דכשך ז' שלשים בשחמה הוא דכשה *
 הא שלם ושלם אסור וס' פ' דקתנ *
 וחר והגהם לאו דוקל חזר והגהם *
 הוא דאסור איכל אפי הגהם ושחמ *
 אסור וק' וז' אישא איפכא דסיפא דוקל *
 נרשא לאו דוקל וזל דכשחמ אס אנו *
 אושרם דהשא עיקר כשיקשה לנו *
 וחר והגהם דקאמי בס' פ' עתלנין *
 לה דאצב דקאמי באמעשיתל וחר *
 ושחמ קאמי נמי בס' פ' וחר והגהם איכל אי *
 אמריין דסיפא עיקר אכ קשה למה אחר כרישא *
 ושחמ ז' שלשים הולל ושחמ שלם ותללל *
 * * * * *

עב דרישאל עיקר וסיפאל כל... לחיטוכרמים לחנן לוטור
דרישאל עיקר דלוי אסיפאל עיקר קשה קוש"א קטייתאל
ללא שטענין אטעניאל ותו ללא יעלי אמרת דלוי תנ
אטעניאל לחור הווא דוקא היכל דנפקא חיותה דרוב
דלויסורא הוא דענין ו שלשים אכל היכל דנפקא חיותא
ברובא דהתירא שליש אכל ושלש פני לחיטוכרמים דכן הולד
האמת דדוקא חור והגרים הולד לחסור הא הגה

ושחט מותר ללל אתי ללל כפי התירא ועל דלם וזחליל ושחט מה
ותירא זה לל אתי ללל כפי התירא וזחליל ושחט מה
שפירצכו דלכך כתב דישא ללל שטענין וזחליל ושחט מה
ללל ענין דנפקא חיותא ברובא דהתירא וזחליל ושחט מה
דענין ו שלשים אכל כפי התירא וזחליל ושחט מה
האחר שיש לקוש"א הנזכרת דלוי תנ אטעניאל
אטעניאל הווא דוקא היכל דנפקא חיותה דרוב
בהתירא הוא דמותר אכל היכל וזחליל ושחט מה
שהתירא בלויסורא הוא דאסור אטענין וזחליל ושחט מה
ופלל אתי תירא זה וטוכה לתנן דנכך עטענין וזחליל ושחט מה
כפי תירא הראשון דשחט וזחליל ושחט מה
וכח ולל דלם וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
פגע בחתך דלעיל דכשה וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
קלי אלא אטעניאל דקאמר שחט והגרים ושחט ועל זה דשחט
קאמר השע דלם דלם לו החליז שליש לו בלויסורא שליש וזחליל ושחט מה
ראשון דקאמר השע שחט ואת הוי הסדר כך דלם לו וזחליל ושחט מה
החליז שכלל לו והגרים שליש אטענין ושחט שליש אטענין
פסולה פשיטא מהו דלויסורא חיל הכא לכא שטורא
וחיל הכא לכא שטורא וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
לפסול וזחליל ושחט מה אטענין קלי אטענין דקאמר הגרים
שלש ושחט ו שלשים פני וזחליל ושחט מה שלשים
דלם לו החליז שליש מלכותם שש שלשים ואת הוי
הסדר כך הגרים שליש לו וזחליל ושחט מה שליש אטענין
ושחט שלש אחרון פסולה וזחליל ושחט מה לכא שטורא

א. ו. ל. א.
א.

וחיל הכא לכא שטורא וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
לפסול ללל אס דלם לו החליז שליש לו ושחט שליש
אטענין והגרים שלש אחרון כשחט ענין חלי קנח פדוס וזחליל ושחט מה
שלש אחרון שהגרים כשחט דליתיה דלוי וכן אס שחט
שלש ראשון וזחליל ושחט מה שלש אטענין והגרים שלש
אחרון כשחט ענין פגע בחתך וזחליל ושחט מה
שהגרים כשחט דליתיה דלוי זה הכלל לויסורא אכל
נתחברו ההגרים והלויסורא לו הגרים וחלילה בשלש
ראשון וזחליל ושחט מה ואז איה מהם שקדס אסור
והזחליל פלוג מפרש דלויסורא בלויסורא וזחליל ושחט מה
מזחליל אלא כל אלו החלוקים וזחליל ושחט מה
מזחליל דלויסורא פלוג מפרש בין דלויסורא וזחליל ושחט מה
דלויסורא וזחליל ושחט מה כתב אחר הלכה זו כל אלו החלוקים
והשע שכתב כל אלו החלוקים וזחליל ושחט מה
למפרש דלויסורא פלוג מפרש שש כשחט שש

זחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
מהם לזחליל ושחט מה שש איהם והא קו הוא וזחליל ושחט מה
תכנוניהו דלוי כתב לו מהם ותו לל הוא דוקא לו מהם דלוי
דענין לוי וזחליל ושחט מה אכל שניהם אפיו לא נעקרו אלא
מהלחי וזחליל ושחט מה אסור קטלן דלוי שניהם דענין לוי
וזחליל ושחט מה שניהם הווא דוקא שניהם הוא דלויסורא
בלחי וזחליל ושחט מה איהם אפיו נעקר מהלחי וזחליל ושחט מה
כשחט קטלן וזחליל ושחט מה קטלן דלויסורא וזחליל ושחט מה
מהם אפיו נעקר מהלחי וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
השע הקכה לו הווא דלויסורא דלויסורא אסור
וזחליל ושחט מה דלויסורא דלויסורא וזחליל ושחט מה
ועיקור דלויסורא דלויסורא דלויסורא דלויסורא
כאלו אסור לו נשטע וזחליל ושחט מה נעקר דלויסורא דלויסורא
הוא דלויסורא אסור אס נעקר מהלחי וזחליל ושחט מה
מזחליל אפיו נשטע כולו מהלחי וזחליל ושחט מה וזחליל ושחט מה
קטלן דלויסורא דלויסורא אסור אס נשטע מהלחי וזחליל ושחט מה

א. ו. ז. א.
א.

וזה בער. אבל אם נעקרו מהלחי ונשארנו צדוקי
בבשר מותר להירי בהם. אבל נעקרו מהבשר ונשאר
צדוקים כלתי לא שכיחא. ומה אבל אם שחטנו ופ הטעם
להכשירו בנזק סוף א'... ומה נשטע א' ופ' אשכח דק'ל רוב
א' בעופ והכל הרי פ' א' לא נשטע. מה הלכה למה
לבעינן על גיהיו ואנ"ס בשעת שחיטה. והבא הרי
א"כס ואנ"ס... ומה וכל ופ' אשכח דק'ל מנהלה אינה
יולדת. כבר תיכנו בזה דשטעה בללחו מנהלה היא
לכל דק'ל מ' דאין שחיטה מועלת במיטנים עקורים
דא"ל להם לשחט אלא א"כ ידנוס בהם בעצמם הליקול
של שטעה הוא בשעת שחיטה א"כ חלב ופ' כ"ס אהם
קורס שחיטה מותרים.

ז' הא דתוסל ופ' ה"ט לכשנשאר התיביר בעקוס אחד
ניכר הדבר שלא נעקר בכוח והירי בריא אבל אם
מיטעו הנשאר הוא מדולדל לא הירי בריא.

ס' ל' שחט אחד ופ' דין זה מ"רי בעופ מלקחיה
ונשאל השט שטעו. וא"י בזה מה הא צריך לשחוט
שט המיטנים וא"י הכל מ"רי שחטם בשניהם ונשאל
א' מהם שטעו היינו סיפא דלקטן. אלא עב' דמ"רי
בעופ. וכן היא דעת הרמב"ם ז"ל מלקחיה וא"י זרק
העופ מידו משטע בעופ מ"רי... ולא מלקחיה
לומר שאינו שטעו בשעת שחיטה משום דמכא ידע
והלוא הוא כעצמים בטמן המליאה. והא דכתיב מלח
מיהו השוחט נאמן ופ' היינו כשעצמו שום ג'ני עכשו
אחר שחיטה נשטע אבל אם לא מלח שום ג'ני עכשו
אינו נאמן משטעטא דכתיב נא. וקשה למה פסק הש"ע
הכל דאסור ב' ש' מ"רי הש"ע בפשיטא אחר תה
ג' ביא בזה מה אחרת ויבדוק. ה"כ ביא עופ אחר
וישחט סוף אחר ויעקור השט אם דומות לו למוכר
דכשו א"ז נעקר אחר שחיטה כך היא אחר שחיטה ואם
חשביה מלחמית יותר פסולה הולאשונה. ו"ל דשחט

✠ השחוט ✠

✠

השחוט בעצמו נעשה שחוט וק"ל דל"ן השחוט נעשה
 שחוט והכדיקה דהתם היא להחמיר דע"ן הדין מותרת
 ב"י עכ"ל החזקה דל"ן השחוט נ"כ לכל הכלל השחוט
 לחוד והשחוט לחוד ול"כ חזקה דל"ן השחוט נ"כ ולא
 לנו אחרים יב"א ע"כ אחר הנו"א הכה"ק להקל לכך
 אסור כלל בדיקה "

ס"ח נמצא נ"כ אם כשחמ"נ נ"כ אם נדאי תפס אסור
 ב"י דה"ל דק"ל ל"ן השחוט נעשה שחוט דוק
 אם לא תפסו אכל אם תפסו לע"פ שהוא שחוט נשחט
 ואם יודע כולאי שלא תפסו וע"כ כל זה נשחט כשה"ב
 ואם אינו יודע אם תפס אם לאו אז יבדוק כע"כ ק"ש
 וז"ל שכתב הש"ע ואם לאו פ"י אם נשתפק אם תפס אם
 לאו "וה"ל דיכול לבדוק בחופץ אחר דכ"י יב"א =
 בה"ט אחרת ניעקור פ"י א' נישחוט וטלטה לראשונה
 אם דומות שתי השחיות זו לזו אסור לכ"ל שזו
 קדם לה ע"קור כך הראשונה ואם הראשונה אדומה
 כשה"ב שבודאי לא קדם לה ע"קור ולכך היא אדומה
 יותר מן השניה וה"ל כלל נקט הש"ע בדיקה זו טעם
 דמשמטא א"ן א"ש אדם יוצא לעשות כך להפסיד
 בהמתו טעם אע"פ על כל תשחית "

אבל קשה למה פסק הש"ע הכ"א יב"א בה"ט אחרת
 יבדוק מאותו סימן עצמו כע"כ הש"ע ב"י בדיקה
 אם תצא בדיקה שנספקה ואינו יודע אם טח"ס
 או אחר שחיתה פוסקה ציטקוס אחר וטלטה זו
 לזו אם הם דומות כשה"ב שזו אחר שחיתה
 נעשית כך הראשונה אחר שחיתה ואם אינו דומות
 אסור כולאי טח"ס נעשית ה"ל יתח"ך בפית"ן -
 הע"קור עצמו וילטה אם דומות זו לזו אסור =
 לכ"ל שחיתה זו אחר ע"קור כך ה"ל קדם ל" ע"קור
 ואם הראשונה אדומה ביותר כשה"ב כולאי אחר שחיתה
 נעקר ולכך היא אדומה דאם קדם לה ע"קור לא
 תהיה אדומה ול"כ יצטרך לה"ל בה"ט אחרת

✥ ו"ל ✥
 ✥

ויל' לעל' הת' פסיקת הרצות ע'ע'תה לכך א'ע'נ'י
 יח'ת'ך ב'אות' ס'יט'ן ע'צ'ט'ו ל'ס ד'נ'ט'ו'ת כ'ש'ל' ד'נ'ד'ל'ג'י
 ל'א'ת'ר ש'ח'י'ט'ה נ'ע'ש'י'ת ד'ל'ו ק'ו'ל'ס ש'ח'י'ט'ה ל'א ת'ה'י'ג ה'ל'
 ל'ד'ו'ט'ה כ'י'ו'ן ל'פ'ס'י'ק'ת ה'ר'צ'ו'ת מ'ט'ו'י'ת'ה א'כ'ל ה'ע'י'ק'ו'ר
 ל'י'כ'ו מ'ט'ו'י'ת ו'כ'י'ו'ן ש'כ'ן א'פ'י מ'ל'ל' ה'ל' א'ד'ו'ט'ה א'ס'ו'ה
 ל'א'י'כ'א ל'ט'י'ט'ר ל'ע'ו'ל'ס ק'ד'ס ל'ה ע'י'ק'ו'ר ו'ה'א ל'ה'י'ל'ד'
 א'ד'ו'ט'ה מ'ש'ו'ס ע'י'ק'ו'ר ל'י'כ'ו מ'ט'ו'י'ת ו'ל'כ'ך כ'ת'פ' ה'ג'ע'
 ל'א'י'ן מ'ל'ט'י'ן א'ל'ל' ב'ז'ה'י'ט'ה א'ת'ר'ת ו'א'ע'ש'ט ע'י'ק'ו'ר ל'י'כ'ו
 מ'ט'ו'י'ת מ'ט'ו'י'ת כ'ע'י'ב'י'א ב'ה'ט'ה א'ת'ר'ת ט'כ'ר ל'ס ה'י'ה ק'ד'ס
 ש'ח'י'ט'ה א'ו א'ת'ר ש'ח'י'ט'ה "

ס'י'ט'ג ש'ח'ט' ו'פ' ד'א'ת'ר'ו'כ'ן ע'ל י'ד'ו ב'ל'ג'ו'ל ה'ס'כ'ן נ'ע'ש'ה
 ש'ש'ח'ט' ב'ש'ט' מ'ט'ק'ו'מ'ו'ת ו'ר'ט'א א'ת'ל' ל'ש'י'ט'ת'י'ה
 ל'מ'ח'ט'י'ד ב'כ'ל ג' ד'ב'ה'ס א'פ'י ב'מ'י'ט'ו'ט' ב'ת'ר'א'
 ס'כ' ה'ש'ו'מ'ט' ו'פ'פ'י ל'ס ש'ו'מ'ט' ס'ט'ו'ך ל'ק'י'ק'ע ל'ה'ך ש'י'ז'ח'ו'ק
 ר'ג'ל'ו כ'ד' ש'ל'ל' י'ע'ק'ו'ר ה'מ'י'ט'ט'ס " ע'י'י'ן ל'ק'י'מ'ן

ס'י'מ'ן כ'ה ס'א' ה'ש'ו'מ'ט' ו'פ' ה'ת'פ' מ'ש'ו'ס ד'ק'ל' ב'ה'ט'ה
 ב'ח'י'י'ה ב'ח'ז'ק'ת ~~ו'ח'ז'ק'ת~~ א'ס'ו'ר א'כ'ר'ג'ל'ו'
 ה'ח'י ע'ו'מ'ד'ו'ת נ'ש'ח'ט'ג ז'ו'ת'פ' ע'ל ש'י'נ'ד'ע ל'ך ב'צ'י'ד'ו'ר ב'מ'ג'
 כ'מ'ל'פ'ג ל'כ'ך ל'ס ל'א י'ד'ע ש'ד'ו'כ'ן ש'ו'מ'ט'ן ע'ד'י'ן ב'ח'ז'ק'ת
 ל'י'ס'ו'ר א'ט'ה ק'ו'י'ט'א " ו'מ'ע' ו'ל'ס ל'א ד'א'ג' ו'פ'פ'י כ'ד'ו'ן י'ד'
 ש'נ'ח'ת'ך ה'ר'א'ג ו'א'ל' ל'ב'ד'ו'ק ד'א'ל'כ' י'ב'ד'ו'ק ע'ב'א' ל'ס נ'ש'ח'ט'
 ק'ר'נ'ב א'ו ל'א ה'ז'ה ו'י'ש ל'ב'ד'ו'ק ו'פ' ה'ז'ה ח'ו נ'כ'ת'פ'ה ש'ל'ל'
 ב'ט'ק'ו'מ'ט'ה ו'ל'ה'ך ש'ת'ה'י'ה א'ת'ר ה'ש'ו'מ'ט' ל'ה'ך ש'י'ב'ד'ו'ק =
 ב'מ'י'ט'ט'ס ו'פ' ו'ע'ז כ'ת'פ' ה'ט'א ל'ה'ך ל'ב'ד'ו'ק ק'ו'ל'ס ש'י'ב'ד'ו'ק ו'פ'
 א'כ'ל ל'ע'נ'ין ה'נ'ה'ט'ה מ'ה ל'י ק'ו'ל'ס ש'י'ב'ד'ו'ק מ'ה ל'י א'ת'ר
 ש'י'ב'ד'ו'ק ו'ב'ה ע'ב'ד א'י'ן ל'מ'ו'ש ש'ט'א ל'ל' נ'ש'ח'ט' ה'ר'נ'ב ו'ע'י'
 ה'ח'י'ל'כ'ו'ס כ'פ'ר'ת'כ' ו'ר'א'י'ה מ'ה'ל' ל'א'מ'י'כ'י'ן ב'ז'ע' ר'ב'א ק'ו'ז
 ב'ז'י'ק ב'י'ד'א ל'ל י'ו'כ'א ו'ה'ו'ה ש'ח'י'ט' ע'ו'פ' ב'ה'ד'ו' ל'פ'ת' ו'א'י'ן
 ל'ך פ'י'ר'כ'ו'ס ב'ד'ו'ל מ'ז'ה ו'ל'א ח'י'י'ש'י' ש'ט'א ע'י' ה'ח'י'ל'כ'ו'ס נ'ק'ר'ת'
 ס'כ' ה'ב'ו'ד'ק ו'פ' ה'ט' ד'ה'נ'ו'צ'ה מ'ק'ר'ע'ת ו'מ'ע'ל'ט'ת ה'ר'נ'ב
 ו'א'ת'י ל'ה'כ'ש'י'ר ש'ל'ל' כ'ד'ן ו'ע'ו'ל ד'ב'ע'י'כ'ן ר'נ'ב ה'א'ו'ע'ד
 ו'ל'י'כ'א "

י'א' ס'ג' י'א'
 י'א'

סב נשמתה ופהע דקיל נשמתה כראני הנתה עז אידע
לך ציינור צעט נעלפג ודכא לא נוצע לנו צרוב כ
בהמות כשרות ולפי נקבים הלפג אלא בטקום שינו עותי
סלמק כו לי נקיבת הוועט וכו כפ

סא נקב הוועט ופ מיידי קודם ששטת הרוב אכל אחר
ששטת קרוב אם כנצל עה ששטת ככר כשה לא אחר
שחיתת הרוב אין מניפות פומלת בוי וכל זה מיידי
צוועט אכל אפי לא שטת קרוב ונקב כנצל זטקום
ששטת ככר כשה מעין מצי קנז פדוס ופ אכל צוועט
דוקא אחר ששטת הרוב דאזלא לז חיותא

סב שטת וז או ששטת ופ קטלן דלת ביון שחיות הראה
תלויה בקנה וכיון שנשטת הקנה ככר אזלא לה
חיותה דריאה ואעצב דנקבה הריאה קודם ששטת
הוועט כשה קטלן דאסורא וכן אם שטת הוועט ונקב
צט מיעים קודם ששטת הקנה דהווא דחיותא צט
מיעים תלויה צוועט והיו הוועט נשטת ואזלא חיותא
צוועט והיו הוועט נשטת ואזלא חיותא דמיעים ואעצב
דנקבו קודם שחיתת הקנה כשה קטלן דאסורא אכל קעז
הא אמרינן לעיל סא נקב הוועט ופ מצי דוקא קודם
ששטת קרוב אכל אחר ששטת קרוב שוב אין מניפות הנקב
פומלת לכר אזלא ליה חיותא והכא נמי ניטא ככר
אזלא חיותא דהאז או דמיעים ויל דשאת האז וצט
מיעים יא לזם מניפות צלע מלכד מניפות הקנה
והוועט לכן אם שטת הקנה ונקבה הריאה קודם
ששטת הוועט אין חיותה תלויה בקנז לענין מניפות
אחרת וכן אם שטת הוועט ונקבו צט מיעים קודם
ששטת הקנה אין חיותה תלויה צוועט לענין מניפות
אחרת לכן אמרינן מניפה אכל הוועט לצדו אם נקב
אחר ששטת הרוב כנצל זטקום ששטת ככר הריאזלא
ליז חיותא ויעז צכך אם נקב כיון ~~לדוקא~~ דוקא הוא
לפי שחית ריאה נצט כנז חיות הריאה תלויה בקנז
ומיעוט צוועט וכן צט כנז חיותה תלויה צוועט

וטענע בקנה לכן אעפן אמתע הקנה עדיין תינתל
 דהא תלויה פוועט וכן אס אמתע הוועט ונקבן דעם
 קודם אמתע הקנה עדיין תינתל ~~לדכטע~~ ~~לדכטע~~ ~~לדכטע~~
 תלויה בקנה וזהו יע ענינות למצי חיות
 סימן כז סא מתק מעצמה נפ' הנ' טעם בתיב לא
 תאכלו על הדם ודלל לא תאכלו הפער
 בעול אהרם מפרסם לצאת נאעצב דאטנו רחל
 הרנצה שיבהא יחתוך כזית מבית השמינה ויטלחנו
 יטה יטה נאכלנו... לאנו לעיטרא עיז אחר שמינה
 דאכ תפוק ליה אמת תמצא עזי אלא הפ' יחתוך עיז
 לאחר שמינה זמנחו על שתדק וזהו שגטע העט
 עלאנו נפ' שמינות נוערין) על אפהל מותרת ותדק
 סימן כח סא האומת תיה או נפ' הנ' דאיתא צדק
 ליש אאר יצוד ציד תיה ופ' אין לי אלא
 צדן עתה מעומעם יקולם טען תל ציד טעם לז
 ליה נאמר אאר יצוד ליטעה תוף דרך ארץ אלא
 יאכל אדם באר אלא כהזענה נפ' הנ' כהזענה אלא
 יאכל באר בכל אעה אלא טען לתמן הזה וזכרנו
 אכל השמינה נפ' אין הלען מעוקדק לעטע דעאום
 דהכיסוי הוא מענה פלע לכן השמינה כעל אלא
 הנה גמר שמינה השמינה אסורל זה אינו לעבואר
 בצע נפ' וסקים לאפי לעאן לאמר דהכסוי גמר שמינה
 מכל מקום השמינה כעל אפ אס הניל וכל כיסה
 אלא עכ' אין זה תלוי בזה נלא כתב רמא זה אלא הקד
 הקדמה לפעל אמת אכתב השע תייב לבוך קודם נפ'
 נעז כתב והכיסוי נפ' פ' לבין דהכסוי הוא מענה פלע
 לכן תייב לערך קולם שיכסה טעם דכל התדות טע
 מערך עליהם שוכר נפ' אכל אי הנה גמר שמינה אכ
 אינו מערך על אחר שיכסה בין אגוא גמר שמינה
 ב' חייב נפ' האמת הנא דאין אומרים מילת בעפר דגא
 קיל דמכסים בכל מילי דמגדל דרעים נעלי י
 דמיקרי עפר כיון זה וכיוצא הגה' מי נפ' דמזיק
 לברייה הרפ' לה דחה הגה' זו ב' ידיים והוא כתב
 טעם אחר ע"ה

נעמל

א. ס. ד. א.
 א.

כב

סך כני נכ וכלאים. מעיור. צבי הבא על התיש
 ואוספקא לן אם תושאין לזרע האב אולא לבן
 מכסה ל' וכלא בלכה דאי תיש הבא על הצביה ל'ע
 מעורו דתושאין לזרע האם לצבי בעור הוא ומכסה
 בצלכה אלא עכ כחש" ואין שותמין ובה"ט דכיון דאין
 מכסה דמן בינת לבן לא שמוט אותם בינת אילך דע
 לאיבוד ולא יקיים בו הטענה וחס ואם שחמן אינו
 מכסה דמן. ה"ט דאי שרית ליה לכסנוי יבואו בני אדם
 לאכול תלבו שיאמרו מעמיהם לכסות דמו בינת ודאי
 צאינא ליה דמיה הוא ומלכה מותר לבן לא יכסה
 עד הלילה אם רישומן ניכר

סד הפוללו ופ' השע"ל דבהמה הוא אצל רחמ"א
 משפקא ליה עכ מכסה בלא בלכ או לשחמ"ע עוק
 עליו ויחידך וק"ל כני וכלאים דתו דמיה גאי תקנתא
 סה צהך ופ' ה"ט דכתיב וכסהו בעפר ולא כתיב
 וכסהו עפר משמע שיהיה כולו עמון בעפר
 מלמעלה למטה ומה"ט תיקנו חז"ל לומר בצלכה
 מילת בעפר אלא דקשה דלא מצינו בשום מקום
 אפיקנו חז"ל לומר בצלכ פירמי הטענה כחו הכא +
 ועוד הא קול דמכסין בכל מידו דמגדל תרעים ועידי
 דמיקרו עפר לבן פסק הרמב"ם דאין אומרים מילת בעפר
 אכן כדי להוציא ב' עפרים עפר למע' ועפ' למע' אש מילת
 בעפר" סך מכסה ופ' אי מכסין ופ' פז בקתא של סכין +
 זאלכ גא' אמה"ן לע"ל דמי שעושה כן מעבירין אותו
 לז"ל בסכין מים ומי"י באחורי הסכין ולקט"ו וכן עי"ד
 סח מ"י שחמ"נ נכ ה"ט דכתיב ושפך וכו' וכיסה ודו"ל
 מ"י שפך הוא יכסה" וחס ואם לאו ופ' ה"ט משום
 דכתיב בעניינא דכיסוי דבר אל בני ישראל תעשה דכל
 ושא"ל שנתהם על זה" ס"ח שחמ"נ ופ' קתלן דלית הרי
 גולות מחולקים והרי מי"ט מחולקים וצריכים כל +
 אחד כיסוי בפני עצמו קתלן דכיון דכרתין שוח כיסוי
 אחד לכולם ס"ח כיסהו ופ' ואם חזר ופ' ה"ט דבעי"ל

הוא בבטח יא לימני אלל מעצנת והואיל ונדחית
המצנה כעכמיהו הרוח אינו חייב לבסותו מעמד
ונתגלה או דליתא מין לימני אלל טעות וצריך
לחזקו ולבסותו כשחזר ונתגלה ולא אפסע
ולחזקו ולבסותו כשחזר ונתגלה ולא אפסע
ס"ז אע"כ דמייב משמע היינו צרכי מעט
הגע לצדדין קתני דלם שפסל לתוך המים
כיון דלם הוא דקמא קמא בעיל טכסהו ולא בלה
אבל מים שפסלו לתוך הדם כיון דאורפא מים הוא
דקמא קמא בעיל אורפא חייב לבסותו בצרכי "ע"כ
ס"ח אע"כ שחמ ופ"ה שחמ ופ"ה כ"ס דלם חזק ועוף
אבל אם שחמ ופ"ה שחמ ופ"ה דלם חזק ועוף
כ"כ "בה"ט ופ"ה שחמ ופ"ה דלם חזק ועוף
מדהות מייב "ח"ש שחמ ופ"ה דלם חזק ועוף
שני אחרת ונתגלה מידו שחמ ופ"ה דלם חזק ועוף
ח"כ פ"ה דלם יודע "והוא משלק בין יודע ופ"ה
ותגל להוא חילוק זה והרי מקור של דין זה הולך
מהגהות מייב "ח"ש שחמ ופ"ה דלם חזק ועוף
נלא מילק בין יודע ללא יודע "והוא משלק בין יודע ופ"ה
יודע ואם אינו יודע "לזה תיקן ר"ח ר"ח ר"ח
מנכר לחלק דלם ללא משלק בין אלא מלא ר"ח
הדן בצורה א"כ יקשה על הגהות מייב "ח"ש שחמ ופ"ה
הגע שכתב שחמ עוף או מיה ושחמ עליו פ"ה פ"ה
מלכמות נה"ט כתב שחמ עוף או מיה ושחמ עליו
נבילק חנוכ לבסותו ובהמה ופ"ה כולם פ"ה
מכיסני ומלאי אנא פ"ה פ"ה ונבילק חנוכ ולצרי
הגע הם כרייתא ענוכה "לזה מילק ר"ח אם יודע
פי' דלם אי"ר יודע שלם בהמה כ"ס דלם חיה
ועוף ולכך פ"ה "וה"ט אי"ר אינו יודע ולכך מ"ב
אבל ע"כ קשה על תיורן זה דכ"פ דכ"ו כיון

א. ש. א. כ. ו. י. א.

א.

ג' אינו יודע טעם בלל בלל. ולא תעמוד בן
 לחיוב מעשה היינו בלל. ולכך כתב דלקט על קטל
 מלכדי השע להשע שחמם זה עבד
 נוס בהמה כיפה לס חיה ועופ =
 ולכך פטור והצטע לוירי שחמם זה
 חלל זה ונתדעוהו הדמים ועלין לס
 חיה ועופ נכר ולכך חייב לכסות
 בללכה ולפנ אין אנו צה כים לתיוץ
 רמל ולוק. ותיק ענ תיוץ א'
 ס'ן השותט לחולה ופ' קשה אם התירו
 השחיטה שהיא אפ' מלאכה ק'
 לכיסוי שהוא קל ~~השחיטה~~ וול דל
 לחסרו הכיסוי אינו חלל כדי לעשות
 הכיר לבט אם כדי שלא יטעו ויאמרו תדמה לכסות
 ביוט ה' למושתיו אפי' בדברים שאינו לצורך חולל
 ולכך לא התירו לחלל השחיטה שהיא לצורך המולה
 לחלל הכיסוי שאינו לצורך המתיירו בו " נשיר לבק
 ס'ן הנה וקשה וביתה שבטעל העופ יעשה בו
 הכיסוי וול דהכא תיורי שרודה להחליטו בחיטין
 ס'ן השותט ופ' קטל חלל למתהכן מתים טנה
 כיון שלא יצא מוהם דם... ח' חלל אמינין כיון
 אחיובים בכיסוי ולחין כלן לס לכסות דאמורס קטלן -
 לעותים ס'ן כל ופ' פי למעצ שטגלים הצתים
 שגלים מוליהם כיון שאין טגלים חזרעים
 שחזרעים בהם אין לכסות בהם
 ס'ן אין ופ' קשה הרי כתב השע בסעיף שקורס
 זה לדברים שנקראו עפר אפי' אינם מלתימים
 מכסים בהם כמו זהב שנקרא עפר ח' ח' עפר
 הילכך יהיה מותר לכסות בו דנהי דאינו טגל -
 צמחים ט' נקרא עפר כמו זהב וול דשאל זהב
 אינו עפר ואחש' ביה קרא עפר לכן מכסין בו חל

X עלי X

X

[illegible]

X

לכ

ואני הכונן נצח כל עולם האמת הוא כנעם חזק
 יוחדת מקמא כל מיקה דרי דאור ולבן אינו
 מעלמס התיסנו של האונות והקושא שזקק
 ודעת מלמי קושא דהתס נעצאית בסופ איפולי אומע
 כמע גענע כגדליא גס וסופ איפולי אומע מיקרי דרי
 דאור דחמיווד של דאומא דוא כמנע עס דאונות אבל
 דוורלא גיא מקמא מעמא ואפער דקל דלא מיקרי
 דרי דאור ועוד הרי לעל במעית דנע דכתב העל
 דזה מיקרי דרי דאור מקמא דברי רמא אהדרי מעמ
 בסופ דמי וכל מע אלמעט מן דוורלא מיקרי שלל דרי
 דאור ודוכחכו למתן דרינו אלדרינו דדוקא התיס דחמל
 אן מעלונות וזהבן אנו לגעלים התיסנו אן אינו
 מעלים אומי דחמרון אלא מע שזוא כדה דאור מעמ
 אבל סופ איפולי אינו מיקרי דרי דאור לענין האלמע
 אבל כמעלמא מיקרי אפיר דרי דאור כיון שגיא יתגר
 בעלמא ולל חמר אונל מעלונות אכ דס דכא דחמל
 מן דאונות ואנו דוצים לגעלים התיסרון כוורלא סל
 לרמא דלא מיקרי דרי דאור דקו דוא אפ סופ איפולי
 אומי דחמיווד אן דוא עס דאונות סל דלא הנו דרי
 דאור לענין האלמע מאנע דכא דחמיווד גיא מקמא
 מעמ דלמינך נקראת דרי דאור לענין האלמע ואם
 בן מעס על רגז זל דלמינך מעלמא דוא כמע דרפני
 זל וקושא לייא לינה קושא אס כמע וזס קנע שכתב
 דגף דוא אמת דח ונ דברי אלגים מייס

סוף הלח ופ ואם מדק ופ דוקא שגיה היתרת בעקוס
 גירך האונות לחיות גלחך למור גגח ולי
 כבדליים ופ דגף דוקא דלענין שגס ודלי תוק
 אלגים יוס אבל מן דמרת אסורים

מימן לו פא
 אגהאז

סימן לו סעיף יא דהאג יעלג כקדושים זה אצד וזה
כח דהאגא זל כמשמות דסין וזה דהאג

אכד שותרת לזי שהקדושות ההאג דס לבוקים זה דהאג
ואם נקב זה אצד אין דיוק נכנס בזהם לזכך זה דהאג
על דהאג וכלל לוועט דהאג אצד אסורא דאלת וואט דהאג

והאג וזמנן דהאגא אגדו כעג
העג אג אכל דקדושת וזה דהאג עינן
ניוח וזה ויא וזה דהאג דהאג דהאג
דהאג דהאג ופאגא לזי אשורא בזה כל
מזי עשקים ועשים וזה דהאג דהאג
דקדושת נכנס בין דקדושות ויולא
עג דהאג

ק"ל נקבה נעלה
עליה קדוש נעמת
ט"ו... ק"ל לזי
מתימל טב ט"ו לזי
דלונג מתקיימת יתק
מ"ה מתימל אנקבה
ורוכין מותמלת נעלה
אנקבה נכד מותמלת
ותלמולית אנקבה
נרכיים מתימל לזי
דלונג דהאג יתק
דקדושת מתימל מתימל
היא ק"ל לזי אנקבה
דבר אלימפוס מתימל
לזי דהאג יתק
לזי דבר אלימפוס
מתימל לזי לזי דהאג
נכד דקדושת אין דקדושת
מתימל דהאג ק"ל

סב אפי נכלד וזה לזי אכד
בדקה ק"ל עשים פאגא אס

בכדג מתימל ואם לזי כעג
וכתב דהאג דקדושת נכלד דהאג דהאג

בדקה אכל נקב קדוש דהאג לזי
שותרת דהאג בדקה

סד האג וזה מוע בין אונת עשים
פאגא וזה כתב דהאג דהאג

מתימל שות דהאג ואם אשור אונת וזה
דהאג דהאג דהאג דהאג דהאג

דהאג לזי דהאג דהאג דהאג
לזי דהאג אונת עשים מתימל אשור

מכדושים דהאג ואפי יתק דהאג
מתימל אונת דהאג לזי דהאג

לזי אשור מכדושים דהאג ואפי לזי יתק אשור
אשור נקב אשור דהאג דהאג דהאג

דהאג ומתימל דהאג אשור מתימל
אשור דהאג

האג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור
דהאג אשור

111

הנקה על שם בואים ההלכה והקדש מותרים דבר
 יעקב אברהם ואלה שבתותיו בן נגלה אס
 בדקוק בקדש תחילה לפי יא לב בדקוק עור
 בפועל אס בצבצב אמונה ואס לאו מותר דכיון
 בדקוק תחילה בקדש שם מבקשים ~~בדקוק~~ ובדקוק
 אחר בפועל ולא בצבצב ואלו דבשה אפס לדעך
 אס בדקוק תחילה בקדש כיון שם גם מותרים הנקב
 אין לב תקנה אחר בפועל כיון שכבש נמסר דבר
 במים קדש אפס אס בדקוק תחילה בחיטין דע מור
 לאין לב תקנה אחר בפועל כיון שכבש נמסר הנקב
 אס שם ואם שמוץ פס בחיטין שוב אין לב תקנה בפועל
 אס לדע כיון לרש בן לגון ושם אוקדש לא את אלא
 כדון במלא פסק גלגל דוח כלון
 כדון במלא פסק גלגל דוח כלון
 אחר שמינה כדון שמינה ידו בכוח או
 שמינה בכוח או שמינה זאב ודחיה נקוב תלי
 להקל וכדון ואפס יא נקב • דרכה אלא במקום שבו
 תלין כולל כדון • דג ולא תלין ביד דמכח אלא
 אס דבר ששך אדון להיות מכוח המכח אבד חס
 הוא עבול ללא תלין במכח כיון דרכו להיות עבול
 וכל נקב שזא פתוח אר אדון אס אדון פביב דלעור
 נבד דבר מרי ולא תלין בשם דבר דלעור מתייב
 נשג • וכן אס נשגו עליה מלעים שגבא אותה
 ואין ידוע אס נקב קודם שמינה או אחר שמינה
 ואס אין מקום לתלות ודבר ספק אס נקב מתייב
 שגם נקב אחר נשגו אס קס דושים זכ לזכ כגו
 שמינה שגב נשג אחר שמינה כך נשג דא ואס גם
 אחר דושים יגדו ואין מתייב מתייב על כדון דקה
 להלך על כדון נשג אלא מתייב לדקה
 נשג לדמ

• דג • דג • דא •

•

[illegible]

✱. ۲۷۸. ✱

٦٢

✠ ܦܠܝܬܐ ܕܝܫܘܥ ✠

וזל אומטא וקוורדלע פנים ואחרת אם נעצמא צדק
מקום קל מנהל ולל בעיני שופטיה קל כנגד השחמ
מעט וכן אם נעצמא בצד שטאל צדק לבדוק כל אורח
קל דיינו ב אונות ואומטא יומע קמע כנגד השחמ
אין כוננתו לווער כנגד השחמ מעט הוא לעצמא זלמא
בעיקר אלא כוננתו ~~לשחמ~~ לשחמ אם דייק השחמ
בצד יעין וקל בשטאל או אי פכא אם לל נעצמא קל
בצד השחמ אלא בצד לאחר אז בודק בעים אם בצד
מניח ואם לאו קמע נעצא צדק לבדוק ב דוקות דיי
קל וצדקת קעים אלא צדק לבדוק מתחילת אחר קל
ואחז כאלא יעצא קל יבדוק בעים שם יבדוק בעים קל
תעבור קל אם דייק שם שבת קעים ולכך צדק לבדוק
מתחילת אחר קל יומע שם שבת שם לא שבת קל
מבחן אלא מבפנים ולא קמע קל לחן אפי יצא השחמ
לחן בעיקר דודית אחר שחמ דחק ועבר ויצא לחן דאם
יצא לחן קולם שחמ דיי ככר קל מבחן דויעיל
דשחמ וצד אכ קמע לבקען דאם אין אם קל מבחן אפי
יצא השחמ לחן דיינו מעבר אל עבר מותרת דאמריין
אחר שחמ דחק ועבר וקל דכוננת וז של זק קל ומוע
הוא בידם דאם איתא כלפיהם קל הוא בעיקר אכ למע
קמכיו קלומקים וקמע עולב כנפח דיי לגברהם קל
הוא בעיקר דאם יא קל מבחן אפי לא שבת דיקא חסור
ואם אין אם קל מבחן אפי קצב לגליא קצב שטאל שחמ
דאמריין אחר שחמ דחק ועבר אלא עב לווער אפי אין
שם קל מלל מבחן אם יצא השחמ לחן אסור
ולל לבשחמ וצד דאמריין דתם דאם אין אם קל מבחן
אפי יצא השחמ מעבר אל עבר מותר דאם זכא קל
שואבת כל מיט משקים דעים ומיט אוכלים דעים ומיט
עובדים כח תשיג דלחות על אוכלים וקמע קים
קמכיו ושאלו איתא קל שחמ לחן ולכך חייגין שחמ

[illegible]

סימן ל"ז ס"א אכתובו בך וכו' פ"ה זו היא סדר
 קהל וזרעם ונחמך וקם מלואים וז
 ע"כ כנען כנען כל נודות מלאים וזו או ימים זכרים...

בְּנֵי כְנָעַן כִּכְרֵי דָד כְּדֹמֶיךָ הָיוּ
הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל אֶתְּנָה לְנֶשֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְּנָה
בְּקִיטָן לְרֵאשִׁית לְדֹמֶיךָ אֶתְּנָה לְדֹמֶיךָ דָּד אֶתְּנָה לְדֹמֶיךָ
בְּעִבְרִית וּמְדֻבָּר וְכֵן בְּתַלְמִיד וְכֵן בְּתַלְמִיד וְכֵן בְּתַלְמִיד
לְמַד מִדְּבָר יִשְׂרָאֵל דְּעֵלֵךְ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
כֵּן אֶתְּנָה בְּקִיטָן חֲמִשִּׁים אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ
וְכֵן אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ
בְּדֹמֶיךָ בְּעִבְרִית אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ
בְּעִבְרִית וּמְדֻבָּר אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ אֶתְנָה לְדֹמֶיךָ

[illegible]

✱. لعل ✱.

✱

לדעת רג' שאם צוואה נקבעת נקבעת
באבות ובעולם סמכות זו לזו ואולי קדום אע"פ שחזק
מב' ומוטו ליתר אכל בועל לז' בעלמא לית' נאך שחזק
נקב' ודחללות חילתו שאם לבין אדם סמכות זו
לזו מתחככות זו עם זו ופולן לית' וכל דעוטר לית' נקב'
בדקוק דע' "הנה ודוקא אין ביניהם וז' לז' אית' אית'
לפ' רג' לפ' דעעטא הוא שאם צבליים מתחת נקב' ולכך
בעינן איזיד ביניהם צ' חומ' אשר זלא' דאין ביניהם אלא
חומ' דעעטא בלכך עדיין אית' אית' דעעטא נקב' בלז'
אכל למבית דחלל' לפ' דעעטא הוא שאם דעעטא נקב'
אכ' אפי' אין ביניהם אלא חומ' דעעטא לפ' דעעטא נקב' אית'
מתחככות' ומה אגב' דכך תוספ' לז' אדם חילתו
לדעת רג' אכל לדעתם ס' כחומ' דעעטא לפ' דעעטא
והע' דעעטא בין צ' אונות ~~דעעטא נקב' דעעטא~~ דעעטא
בין לדעת רג' לפ' דעעטא הוא שאם דעעטא נקב'
דכא דה' אית' סמכות אלא כל א' בלכא א' ולפ' דקוסט'
דע' דעעטא אית' מתחככות בין אדם כל א' בלכא אית'
ורא' דפוח' דחומ' דעעטא ודאונות דפוח' דעעטא
והע' אכל בועל ודע' אסור' דע' דעעטא דע' דעעטא
קע' דע' אית' לב' דאפי' לפ' רג' דלא תיש' לחיכוך דוקא
בצ' בועות אדם ופ' אכל דעעטא דע' דעעטא נקב'
רג' דאסור' דפוח' דעעטא וכל דעעטא לית' נקב' ופ'
והע' בועל ודע' דע' דעעטא דע' דעעטא אלא לפ' רג'
לפ' דעעטא דאסור' הוא יב' בועות סמכות שאם
עעל' מתחת נקב' לבן בועל דעעטא דע' דעעטא
דע' דע' אית' נאך שחזק' ח' דנקב' אכל לז' דתוס'
לפ' דעעטא הוא שאם דעעטא נקב' אכל בועל
ודע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע'
אכל דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע'
א' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע'
דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע' דע'

לכ 18

אפי' לדעת קתומפיות" אכל קפה כ עליו לאין זה
כלום דכדי דגמרי עומד בעקבותיו ואינו דורך אצל
קבועא מ"ט דכד גבועא גולכת אצלו ומתחככות
לצלו וכו' אותה מחשבה גמרא אלא עכ"ל אתי דין
זה אלא לדעת דא דמ"ט

ס' אבעבוע ופ' ג' שמוס דגוי בתני בועי למשיכי
דבועא גמ' במילי דהאך אוחות בצל זה ואוחות
בצל זה ועוד נ' אחר לבין גמ' דהאך שופר
לבתרסק וק"ל כל געומד לונקט ו' ודאך ל' דגמ' א'
כ"ה גאמורא: לכך כ' א"ס קי"ח חומ בער בע"ד אשכ' אי"ס
ישתקת אכל לפי גמ' דהאך ל' דגמ' דהאך שמוס
דג' בע"ד בועות מ"ט מועד ח"ט בער דכד אשכ' אשכ'
לדג' צה"ך כ' חומי שער ומי' דהאך ל' גמ' דהאך דוקל
ל' דג' דהאך דהאך שמוס דכך אכל למדג דק"ס דגמ' דהאך
שמוס דמתחככות דוכל דאשכ' דכא דמ' (דג' דהאך)
וע"כ כל זה די בחומ בער דא"ס מתחככות

ס' דגמ' דהאך ופ' אשכ' דלל אשכ' אגדלי ופ' לא משיבשי
אי אשכ' אגדלי דכע"ה דבועא א' דא פשיטא אלא אפי'
לא אשכ' אגדלי ודא"ל ב בועות ג' ואמור' ח"ט מותרת
ללא מיקרי ב בועות מוכים אלא זו אכל זו בועות אחר
הג' ודא דלל קי"ט ב בעקום ופ' ל' אשכ' בועות דגמ' ופ'
בדקה דא אלא בעקום מ' מ' אשכ' מ' ג' דא
בעקום מ' מ' אשכ' ודוקל מ' אשכ' ופ' ~~דגמ' דהאך~~
לכין גמ' בעקום מ' מ' אשכ' אשכ' אגדלי יוקר
מאן אשכ' דא אשכ' אגדלי מ' אשכ' לנג' ב' מ' מ' אשכ'
אכל אי לא אשכ' בע"ה דלל דגמ' דבועות (מ' מ' אשכ')
אכל אלא בעקום ג' מ' אשכ' אשכ' אגדלי ק"ל
מלא אשכ' דא אשכ' בועא חלא ואי לא אשכ' בועות
ג' ולכך כ' דגמ' אשכ' דלל אשכ' כלומר וכ' אשכ' ~
דג' בועא חלא דכע"ה כלל געולג דאלא בעקום כ"ה
מ' מ' אשכ' בין אשכ' בין לא אשכ' מותרת ובעקום כ"ה
מ' מ' אשכ' אי אשכ' אמור' ואי לא אשכ' מותר

א. סו. א.

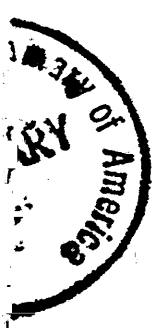
א.

לכרוב צדק ולא סמכין ברו ארופא לעלמא כיון
לאיתרע לה טובה דהעוולא צדק צדק ופזח כחא לאעצ
לקייל נאחמך דותה על שינע לך בעי נמורא וזכא לא
נולע לבו אלא ממעמא דכתיבנא דהאז עלולא לכך צדק צדק
סלצ מי שקדעו ופחותת ופגמ דגא דגא כונו חזל לבדון
דהאז דוקא אס היא ללכנו אכל אס נאצדא אונמלח
זאב בוז סמכין ארופא דגא ויש מחמירין ופגמ דלמי
צדק ליה אס נאצדא יאצדא אותה צדיהם כדלמא יצדוק
אותה ולא דושלל חזל בתקנתם כלום לכך אמרו אפילו
נאצדא מטיילא לכול דפיה דקעו עליו דגא אס אצדא אותה
צדיים אמור דכדעך לטיי אצדא אותה מעום קנא
ועול אמר צדיי עמיקין אס חמית ליה דגא אפייעל
בז מילכות לא יצדוק אותה אלא עב כעס דגא וכן עינן
סלצ חונך דמרוכא ור כמלון ור דגא דאיתא דגא כמלון
כמי שלל כמלון מדי ופליג דגא ודחמספוי לדעת דגא
זל אין מילכ בלא נקב ולכך שלל כמלון מדי ודע
לכמלון כאלו מעום דאעצ ליש שם נקב כיון אדוא
כמלון הקדוש דולך וחונך ונמסר דגא כמי האז אנקב
ודות מותעתה דגא חמיתא מלכ על דגא ונמסר
האז אנקב ודולך מותעתה אכל שלל כמלון כיון אדוא
וחונך מחמיתא אינך סכמך מעליתא אכל דחמספוי
סל ליש מילכ בלא נקב ולכך כמלון כאלו דחמספוי
לא מחמיקין איסורא שיש שם נקב ולכך כמלון כאלו
בז דגא דחמספוי בלא כמלון דגא דגא דגא דגא
מחמיקין איסורא שיש שם נקב מע מופה לתפלה וידי
אס נקב וכלל נקב מעכשיו נכל דעומד לנקב ור
ויש דפחותא בין יאני והתחמטו דלמ דגא דחמספוי
מלכ אס נקב מותע דהקדוש דולך וחונך ונמסר דגא
מחמיק מעליתא וחמיתא מותעתה דגא אכל דחמספוי
אס מלכ נקב אפי בכמלון אסורא דאעצ דגא דגא
בז מעמא דוא ללא מחמיקין אדוא לזעז אדוא

יג
 נקב יוסתעאל אצל פאנעלעכא גס נקב וואו אסור
 אצ געזע במדקן וצ גלא במדקן ונרצח את לבד דזה
 אתי להע דזה הוא וואו עיקר דין געוואר פגע
 ונעז רמא עיזו אס פדקוד ונעלכא נקב גס נקב נח לא
 אתי אללא למ דתוספו אצל למב רגיו אצו עזא נקב שוין
 כעס ונעז ואין נקרא במדקן ונראין נוקצין כן אללא
 גכל נקרא במדקן ואין נקרא גלא במדקן אללא מראשונג
 לגלא אית אצל עזב לבב וכל אותם דחלוקות גזכר
 געזע נקרא במדקן אצל יא חילוק פנים עשיתוך
 לחיתוך אצו עזא נקב עותר כעס ונעז דחלוקות
 מותיקס פג אצל אס פדק ונעזאן גס נקב אסור לא נח
 נקראת מק עז ונעזאשונג לגלא אית כעס אס יצא
 גסילכע עזס לדופן שותרת נקב גיא גס נקב לעזק דקום
 דה אין סופג דגת פתג לעזת נגיו דרי דופן מותס געזע
 נכלל גלול בידיו נקצפג דה אצ ודופן מוקעתה כעס ואס
 נחפצו גלעסם במילכ אמת אס חוזק גמילכ פאטעשית
 גלעז גלעז גאי במדקן ולפיו האחרונג במדקן ואס חוזק
 גמילכ גמילכ או פאחרונג מרי לאז גוי עזאשונג גלא
 געז חונות אנמלכ וכל עניין במילכ כעס
 ונעז רמא וכן אס יא כעס קרוס וצ עז אטעשית ונכ געז
 לאו דוקא עז אטעשית אללא אצו יותי עזאטעשית כעס
 גאי דוקא עז אטעשית עזי גאי דקאטער רמא ואין נח
 גמילכ אללא קרוס ואפיו יגיו גמילכ עז פכך דרי פדקא
 בעזעו בראג געז חו וואו לגמילכ אס גיא טעזר גמילכ
 עז חליין וצ נוקצין וצ אללא עז לז עז אטעשית אללא
 אורמא גמילכ נקב דערך הוא אור קרוס גמילכ ואין חו
 מילכ חזק הוא גמילכ עז חליין ואזכ אצ נעזא וצ גמילכ
 כעס שותר

סה אס נמחל ונח ונמחל אס גינת דהא
 נחח כז פח" געזע אלע חל כן גינת נחח
 כז פח" געזע גלעז לגינת נחח גלעז וקילכל
 חילי דהא אחר נחח גיא

גמיו
 א

סו ענינוחא דוורדא ור הנו ככולו לצבי וורדא ענינו
 אלא כמדון גנג ונג יתרת ור דוקא איהא יתקטא
 אכלא אס ביתה צדני לאור זינג כולן אורא טעא
 סא אס נמאכ ור או לבדל ור צי אנצט גמאפא ונכנס
 דריאך ימן גנגט ונמאכ לבדל ומיירי אנמאפא גנגט
 במילאך או נקב גמאפא צמקוס גליכו טעניל דאלך
 תילאך לך טאוס נקיבות גמאפא לאסונה וטא מנה צי ולל
 עגכיא לך בדיקה אכל גמאכ דוא בכל אלו אזכר
 געט אלו מאמין גמילאך וצולק פטים אס צצק מנה ואס
 לאו כמילאך

סח מילאך ור כמילאך ור כמילאך אלו לצעת דגני
 דמל אין מילאך בלא נקב טולק דכא אלא באג עממער
 נקב לפי גמאכא איהא באג עממער נקב גמאכא דיואל
 ילך גנגט דוא געט עב נחזק ונמין אל גמאכא אס
 יפגוע בו אכל מילאך קלויך אינג עממער נקב אלא כמ
 גמאכא ליתות דהאך ולעת דתאמט דמל יס מילאך
 בלא נקב לא מיואין אעמא דיתק מרובכ למקום אחר
 ונתפלק לאס איתא גמילאך מרובכ ונתפלק דיתת
 נקב עממער אכל מילאך ואינג צהכ בדיקה טאמט
 בלא מל כמ דתאמ דמי מל כמ דתאמט דוללא צווכי
 בדיקה אעמא דיתק מרובכ למקום אחר ונתפלק ונתפלק
 אלא עב כמ דמי מל דאין מילאך בלא נקב ודכא כמ
 כמילאך טאוס אלא נמאכ למקום אחר ודמי אלא
 באג עממער נקב כמא ולכך יתמא אס על גר טעה
 דבדא אכתיב על מעי פאך ולעת דתאמ דמי אינו
 לדעת געט כמא וטא ומילאך תלויך ור עממער כמא
 לי הא כמילאך כממני דוקא אס גיא תלויך אכל
 אס נמין גממני למקום אגמילאך צהכ בדיקה
 כיון אילאך ימן גממני מנופך טעא
 סא מילאך ור דמי איתו לבדל צין למ רגני צין למ
 דגמא לדעת דגני דוא דאית לך אין מילאך בלא

24

[illegible]

שיתנו זהו בילחור לין זה וזולתו. לבחור אותו לעצמי אצתי
 הוא פשטו עמוד לפי שחזרה נשתפשו בו כך פירשתי
 סבב אם גמולו וכו' אם יש טעם צדוק וכו' דתלוי ששחשן
 ליחות העם אבדוק יצאם דמילכ ולא עשית דמילכ
 והלא לאינך אהבך בהיקה היינו בהקת עים אבל צדק לבדוק
 ולראות אחר גיסיר המילכ אם טקוס המילכ קרוטותיו
 עלי עים ולא יש בו טעם נישותל כגוף אפי' כלל בהקת
 עים ולא קרוטות אינם עלי עים אז לא עקביא בהקת
 אפי' בדיק בעים ולא בצדק אפי' אסוף ואם גיו הקרוטות
 עלי עים לא עדיין אינך אהבך בהקת עים אם איתרע
 אבדוק בעים ובצדק אסוף דכיון דבצדק אינך מילכ
 אקרוטות הילך טחטת הריח ולא טחטת ליחות אבדוק
 זה כלל מילכ עקבא מנותק טחטת מתיטת נקב בדיון
 גמולא שנמך לדופן או עחיתוך לחיתוך לעצמי אבדוק
 בעים ובצדק טחטת אבדוק כדון זה שלא התייך אלל
 טחטת דתליין דמילכ טחטת ליחות דמילכ אבדוק אם טל
 אם נקב אינך מילכ אפי' מילכ גיל טחטת דמילכ ואם
 נדע גלם יש טעם בדופן לא מילכ תליין כג דמילכ אין חילוק
 בין אם דיתך טעם האומלל או מילכ או עחיתולי' או כג
 טחטת על לאונות כוללן תליין בטעם וטעם אבדוק אם
 מילכ וכו' דמילכ דמילכ ליחות ערוב ולבך תליין אגמולכ
 עליחות הדופן יצאם אבדוק כל מילכ החילוקים אבדוק דמילכ
 נדופן וכו' אין כג ליחות ערוב ולבך לא תליין כג וכו' מילכ
 סכר אפי' לאומלל וגלם דמילכ עחטת וכו' דמילכ נקב
 דמילכ רוב דמילכ דמילכ טחטת על טחטת אסוף ולל
 אפי' כג דמילכ מן האונג וכו' אבדוק מילכ דמילכ סכר
 דמילכ עמ' עבדו טבב כל הנהו אגמול אשור
 אדר חדר מחר טמער פי' אחר אונג אומלל רוב
 אגמול אונג אפי' רוב "אדר אונג דופן רוב" חדר חזה
 דופן רוב "מחר טעם חוצה רוב" מחר מרפא עבד רוב
 סינך גמול דלל וכו' אבדוק אם מרפא וכו' עמ' וכו'
 דלא מילכ וכו' וכו' אפי' כמילכ זה

פי דאס איזער קאנע יא מי אמוער אלס אנטן זלכ דבוק
 גאל בלכ טפידין אותן בסבין ואס נעכא אס קל אסור
 נדייק העל טאוס דלל מעכ סתיען אנטן זלכ לא יעהר
 אפי נמי עכא אס קל עותך דרו אנטן סותעו אלל עכ דלל
 עהר וקל להעל אחר העע ממא במשפא דאומן סותם
 ופסק בסוף קסו דלוינו סותם "לכל הלאחרים תמנהו על
 נמח כזה דלל הבין דברו העע לסוף הסו ליורו על אומן
 גרופא הלכ דלוינו סותם כמא העע הכלל לכל באומן הלכ
 עצמו ודלוי סותם כמא העע הכלל וכן צל עכ דהתס ליורו
 אומן גרופא דלוינו סותם גלין דרכו להיות מהנודק
 נדבוק ולכן בודלוי יא ייעותל תחתיו לבן צהר להפידו
 דלוי מיורו באומן הלכ בללח דרכו להיות מהנודק ואל דוק
 מלמו בלכ ולמה כ העע אס להפידו בסבין אלל עכ דלל
 לא קבין דברו העע כמא נכזה דברו העע דלל וזהתס איוס
 סב טקב ולל היע ללל וזהתס דכל אבר איש לו
 חלל איבו לוסל אלל טקב ללל ומה ואס דקין
 לו במחמ מריה וזהתס דלוי אטל טקב איברי
 הפמייס אנקובותס במעהו

סך כמלל מחמ בלכ וזהתס דלוי אטל טקב לזמן
 הליבהס הפמייס אנקובותס במעהו וזה מיהו
 וקופל לבר וזהתס דלוי אטל טקב לזמן
 אהול לצד דלוי הלכ לבר עותך דתליכן דרך הסימל
 אל הלכ נכמה ולל טקב איברי הפמייס ואין
 סוסו לפקוב הלכ דלוינו נוקב בצד העב ומא העל
 והבהמה ופחלונ וזהתס דלוינו נוקב בצד
 העב מינ כשיתמיד אס ודלוי סוסו לנקוב וכל העומד
 לינקב וזהתס דלוי וזהתס דלוי וזהתס דלוי
 סך יא מי אמוער וזהתס דלוי וזהתס דלוי
 גרופא ולל באומן הלכ עצמו כמא אהבין וזהתס
 ואלל אס טקב וזהתס דלוי מינבי קל בללל דלל
 אהול מלל לס וכתב הגך דהכי פירשו דלוי לל מלל
 הקל ללל על גבי העער אל הלכ וכש קלל אותן קל
 מן הלכ יא אחר הלכ בללל קל אפה חסור ואלל אס גללה

הקד בבל ענבו הפער הלב על שהעע לחלל ו"חבל
הפח צק ע"ע וללל אם נעצא ופ"היינו כפשוטו ולפי
אחקד הוא גם קשג ענכר בחלל הלב

כמא סא טאל הכבד ופ"במקום שהוא תלוי בו ונ"מ
מקום חיותו הוא מקום חיבורו ודיוקו בכליו
וכנ"ת במקום שהוא תלוי בו

סב הדק ולא יבאו פ"ה" הבהמה אינך תלונה אלל
באותה ז' זתים לכך אם יבא כולו ולא נאלצו
אלל אותה לז' זתים במה ולא יבאו הם מעט אנאל
כל הכבד שלל יבא מדיפה ומע טעוק הכבד ופ"אע"פ
אנאנילו ופ"ה" אינו הלכה אלל העיקר כ"ע ג"כ דא"פ
טעוק אם נאלצו זתים שלל טעוקו כ"ע ו"ע כבד
אקאה ופ"ג" אינו הלכה דא"פ קאה כאן ולא נאנילו
ז' זתים כ"ע ל"ע בכך אם נתקאה אין בו ריעותא

סד התלש ופ"א" במקום ופ"פ" בעי"ן אנאנילו
ז' זתים קוז מנק"י התולעים ללל היו אין צ"ן
ז' זתים ואמורה

סז מחמ אנעצא ופ"א" כל העב ופ"מ"י ה"כיון
לז' העב הוא לצד חלל הבהמה בודאי ניקבה
איברהם הפ"מ"י וניקבה הכבד ונכנסה בו ולכך ראש
החל למעלה לצד ראש הבהמה לאם איתל דנכנסה דרך
גמיתלון הכבד ל"א לפ"א לה לנקוב בצד העב והי"ת
נמצאת תוך הסימפון ומאנמצאת בפ"א הכבד ול"א
דניקבה ל"יבהם הפ"מ"י וניקבה הכבד בחורג
ונכנסה בו ומע ולא צד הדק ופ"ה" דכיון דחורג לצד
חלל הצוף ל"א תולין אדרך הסימפון פכנסה וניקבה
ב"א הכבד בחורה ואין ל"א ה"ל טעוס דמותה לנקוב
הכבד להכבד אין הנקב פ"מ"י

וד"ק דהא דכתבנו לעיל כיון מחמ שכלל אם מורה
למעלה כ"ע דוקא נמצאת המחמ גמיתלון
לכל בפ"א הלב בכל ע"ן אמורה דמחמ אם חורג
למנה מ"י ע"הי דנכנסה דרך הסימפון ד"א מורה

לנקוב ואם חודה למעלה ע"ז כמו הכבד דודאי נקב
 לויבהם הפנימיים ונכנסה בלב ואין חילוק אלא בנמצאות
 בסימפון הלב כמ"ע ומ"ע ודוקא פ"י אלא העב עכ"ל
 כנ"ל פ"י מ"פ יאז מוכחא מילתא אמין הסימפון באז
 אב"ל אם פונה אלא העב לצדדין אסורה דעתא לא
 הסימפון בזה אלא ~~ל~~ ניקבה לויבהם הפנימיים
 כלל אם נמצאת מחמת בכאי הלב בכל עטין אסורה בין
 חודה למעלה בין חודה למטה וביסימפון הגדול אבל יש
 חילוק אם חודה למטה אסורה ואם חודה למעלה מותרת
 ובכבד אם נמצאת בסימפון בזה בכל עטין ואם נמצאת
 בכאי אם חודה למעלה אסורה ואם חודה למטה מותרת
 והא דחודה למטה מותרת דוקא אנוטה א"ל הסימפון אבל
 אם נוטה לצדדין בכל עטין אסורה ובמחמת דקה א"ל
 אינו מותר אלא בסימפון הגדול שבכבד ומלתיה אין
 חילוק בכל עטין אסורה וגיעור נטה כשיעור גיעין א"ל
 נקב המלפא ופ' מצד הכבד כח"כ. ה"כ דמלתיה
 מצד נ"ס הוא וצ"ל מצד הכבד וצ"ל מקום הנקב
 פוסק בחצר הכבד. אבל המ"ז כתב דמ"ע מצד הכבד הוא
 לא פוקי אותו חלק אל מנפ"ה הפנים על הדופן דאם אין ~~הנקב~~
 הנקב ב"ב מפת אהדופן סותמו. וז"ל דהכי קאמר נקב
 נקב מפולג מצד הכבד ולא מצד ~~עצמו~~ והוא דוחק גדול
 ולפע דברי הג"ע כמ"ע ה"ה ואם נסיד ופ' אין הכוונה
 שהמחמת ע"ס הסילכה ~~הממנוטת~~ ללא אשכחן בגוס יקום
 שהיסלכה היא כק"ד אלא הכוונה דליכה מריפה אלא
 כשנמצא ק"ד אב"ל בלא ק"ד ולאי דכמ"ע ודוק
 ס"ל נמצא מחמת ופ' ספק מ"ז דספק הוא ס' נקבה
 לויבהם הפנימיים ונכנסה לשם פ' אלא הו"ה
 המחמת בכותל ונתחככה הנהמה בכותל ונכנסה המחמת
 בדופן הנהמה ונממנה למנפ"ה ולא נקבה לויבהם
 הפנימיים ולכך כתב הג"ע פ' מנפ"ה ולא שייך כלן שמתק
 עכ"ל לאשכחן ייענותא על המחמת אגלין לחומתא

ד' נמצאו ב' כבהם וע' לע' לאיתק' כדע' כל היתק'
 כנמול' דמי' ופליג' כה' המפלים רעו' כל היתק' וע'
 כלל' הוא ותכירו ולפ' אם נמצאו ב' כבהם חסור נכ' חסור
 מותק' דבמל' המחול' כה' ונל' יתק' במקום דה' מני' וכ' ערות
 מני' אכל' היתק' פיה' כל היתק' ונל' כלל' נמול' הוא ומקומו
 ולכ' ב' כבהם מותק' וכ' מחול' אם לבוקים בצד הדיק'
 מותק' ואם לבוקים בצד העב' חסור' דכאלומהם כאל' נל'
 נמול' הוא ומקומו הול' כאל' נקב' בסומכיה וקל' דמני' פל'
 נל' יתק' במקום דה' חסור' דכאל' נמול' דה' וכ' ערות כג'
 והרע' מפרג' כל דיתק' כנמול' הוא לבדו דמי' ולפ' כלל'
 מעכחת' לה' אום חומרא' למכרתו' דכלל' ענין מותק' בין
 בכד' בין במחול' בין בצד' וכתב' הפליג' לאפי' למכרת'
 הרע' מעכחת' לה' חומרא' כש' מחול' דה' ינו' אחד
 תמוצ' בצד' העב' אלמכירו' דכאלומהם נמול' המחול' הול'
 נקב' בצד' העב' והול' נקב' בסומכיה ומהפ' ופסק' הגע'
 סג' ורע' פסק' כה' העב' לכן הגע' דפסק' כש' כתב' אפול'
 לבוקים זה לזה בצד' העב' כלומר' לאפוקי' מסב' דלעב' דענה' כג'
 סימן' מנ' סג' מרה' וע' והכד' מותק' וע' פל' מותק'
 במילכ' ולל' מונח' עליה' לבד' דאין' זח' מני' ע'
 הג' נמכה' וע' ה' לל' אגמ' דין' כועס' ופילכ' לל' כה' אג'
 סג' אם חסרה' וע' ה' לאיתק' כדע' כד' כועס' מרה' זורקת'
 בו' מני' עלכ' כלתה' המרה' והכיס' נכלע' שם' ומנ' נל'
 נמנע' בלע' נל' לעב' דלכמן' גבי' נמנע' חסור' פסק'
 הגע' לחסור' למנע' הוא' בעצמו' גמל' ומנע' בו' מנע' נל'
 לחסור' נמצא' אכל' ~~למנע' חסור' אכל' כס' הכל' גמל' לל' נל'~~
 נמנע' בו' מנע' מר' נמצא' גמל' חסור' נול' דאל' חס' דלח'
 נמנע' מעליו' איה' הגיון' ולכ' חסור' חס' למנע' הוא' בעצמו'
 אכל' חס' אין' צריך' לל' מנע' מת' הלל' לל' דכמשימה' כל' אהול'
 נל' אם יא' בו' מנע' חס' חס' ולכ' חס' למנע' הוא' בעצמו'
 ומנ' חס' ואם' עכשיו' וע' פל' לעב' דל' לל' בעלמ' דאין' לל'
 סומכיס' למנע' חס' חס' מורה' דסמכין' דכזה' אין' צריך' אום
 בק' לזות' לכל' חס' יודע' ומרע' אם' וע' בו' מנע' מר' ומנ' יצ' לל'
 מנע' חס' וע' נל' לל' יצ' לל' עלמ' חס' מר' כדון'
 נל' ופליג' כה'

לשלא וכיוצא

ס"ד לענין דבבוקות וכו' לבבוקות דקלומר הגע' היינו דבבוקות
 במילכך בלבד לא אהם ממע גוף ל' ברוח' מצבע'
 ס"ז מי אכל לפתיו עוף אחינו מינו וכו' צל אמינו מכיר מכו'
 ס"ט דרשין וכו' הטר' דלמדין דרך הקעה ובנפה למימלאן קבד
 ונמש' למרה' ואעפי' אכרופין להוציאה מינה יכולת לצאת
 למקדש' אעפי' ידי הנענוע אנתכענה הכהמה בהליכת' ימים אפי'
 נכסה אפי' ודוק'
 סימני מן ס"א המחול וכו' אפי' קבד סביבו וכו' אפי' לא נאמר
 בענין בעובי דמר זהב מותרת לכל קלה חסד
 לאינו בער עד א' אחר בעביו בעובי הטר' זהב

ס"ה כמזלו וכו' ואפי' לבבוקים וכו' אפי' לגיטתיה וכו' חסד
 כדפי' ונמל המחול כעפי' ולא פיקי מס' דלעפי' וכו' דכנעל
 הול' ומקומו וכו' חסד פסק כדלעפי' לכן כתב וכו' מחמירין'
 אצל קשה כיון דלעפי' חסד כדלעפי' למד' לא הנה לשל בהן קבד
 על הגע' בעט כדפי' מותר' דלמלא' שטל הול' ומקומו וכו' וכו'
 נול' דלעפי' מחסד' ליה כמלא' הלכות' או כדפי' או כדלעפי' לכן פסק
 הכא לחומרא והכא לחומרא לכן בדין חסד פסק לחסד ולא
 ב' הנה ~~לחומרא~~ כלום דלמלא' הלכה
 כדפי' והכא במחול דפסק הגע' דכעפי' כפי' הגע' וכו' לחסד
 דלעפי' הלכה כדלעפי'

ס"ו נמול וכו' לפיכך אין הנקב פוסל בו וקשה מלי' לפיכך דקלומר
 הגע' אחר' משום דכולו עב' ואין בו צד והדק הול' להטריף ומלי'
 ליידי וכו' וכו' כמה אחר' הנקב בצד העב' אל המחול הול' כפי'
 תיודע דלפי' שטל לענינו כעפי' ונקב' בסומכיה מלי' ואין לך בו
 אלא מ' דוקא בבהמה פוסל הנקב בצד העב' ולא בעוף'
 ולזה אמר הגע' כיון דמחול העוף אינו דומה לשל בהמה חס'
 אין לך לחסד' אלא בבהמה ולא בעוף כיון שהוא מחילוד' היכא
 דאיתמר איתמר והיכא לא איתמר לא איתמר

סימני מר ס"א כמלא' וכו' אפי' עד מקום חרץ פי' עד ועד
 בכלל דהיינו החניף עצמו נחתק אפי' כפי'
 ס"ב לקחה וכו' עד הלובן וכו' פי' ולא עד בכלל אבל קשה
 אם לקה הלובן עצמו אסור' הנה שכת' חלוא' וקדו' כתב

הענין לשל או נחתכה משמע אתי נחתכה בחור ונתק העץ
 גשמי מיידי אנתחכה בחור אבל לא בכוח ולבד אינו מכאוב
 זה אבל הכל מיידי בחור ובכוח ולבד מכאוב זה אבל גלה
 דמה תירוק זה וכתב דהעיקר הוא להחם מיידי שלא נחתכה
 בחור והכל מיידי אנתחכה בחור וכל ענין ענין אתי שלא
 בכוח ומש ואם נמצא בה דם דינה כמים חיים זכויס
 והם הוא דלמז חן דם לבג מים זכויס (מן) על חיסור
 הוא מנחל חן מים עבנהם נתמסמה חתוכה בחור לקחה
 אם לא לקה ובה הע' דעיקר חיות הבהמה תלוי בלב
 לכן אם לקה הלובן מעט אכל הכול"ל לא לקחה ענין
 ד' נמצאו ובה הע' שמעם יורדים לבד הערוה לבד אתי
 ונמצאו בלובן עצמו כאלה

סה כול"ל אהקנינג ופול בכלל ופ' כפול עצמו
 נקרא הקנינה ונני ואינה כאלה על שתיהן יוצר
 מעול וכן בענינה על שתיהן יוצר מכענבה
 ס' יא מי אכתב זה ואיך תחזור להכשירה ופ' לבגלמא
 באטמלה ביד או אם נמצאת כך הרי שנולה בבית
 אחת אבל מחמת חולי אינה שנולה בבית אחת אלא
 מעט מעט מתמרקת על חולי וכיון אהקנינג פחות
 מכשיעור כבר נאמרה הבהמה ואיך תחזור להכשירה
 אבל קשה מזה מהלאה אטקבה ודופן סנתמחה לכשירה
 והרי התם באטקבה הניחה נאמרה הבהמה וכאנחתם
 הנקב בסיוכה אטסוק לדופן חתה להכשירה עד שיערו
 לבנות ולהמק ולבד אי אפשר שתחזור להכשירה

ס' יא מי אכתב זה הרי כתב השע בתחילת פ' זה
 דאין ליקות פוסלת בכול"ל אלא אם לקה הלובן
 עצמו והכל מיידי נזר לקה הלובן דבלמה לבן הוא וילדה
 דביקאמר כיון דליכא לטיקס עלה דמילתא לבד חסור
 מספק

ס' כול"ל אהאמה ופ' אהאמה הנה בתכלית
 האורס דאלכ היו בללו הכו לדומה היא אלא עכ כע"ז

✕. 1672. ✕.

חללם לביתם האבא והן לעטן הדין אין כטחם חילוק
ככולם כתבו לדעת בלל כיון ללא ידענא כמלאן הלכות
מהקך תרי אימורא נקיטנן בחומר אטחם לבעינן איהונם
מתעלפין במקום יצילתם מן הקיבה מצבע וצם למטה
סמוך לבית הרע מצבע
וכתב עוד הן ולא בלחנו לחוא לפינה להק צב איהוה
הפיוול חוזר ומתעלף תוך רוחב מצבע וכן לסק האבא
בתה אלא כתחברו צ תכלים א אקוום אמתח לים לתכל
יש ברוחב המעי ברוחב מצבע א אין באורך הענף יותר
מבמצבע צ חוזר ומתעלף תוך המעי לח בצל ולא חסר
א מצלוא תכלים אלו מנה וזה לחוא לס רגלי ולפ בהב
והראש דחה פי רגלי והפכים לפי בהב וכתב האבא והוא
אספרת הליפ כמ בהב נזל העי נתן בכ גילא ופ עד וכנגד
בעט כאלף פי כל בהמה הדקין אלה חוט א הוא ומחבר
ומאורך ועכאין אס יצא ממנו מעי אחר כטו איוצא הענף
בתוך הבד אל עץ מנה בלל איוצא אס בעט מקומות אכל
יוצאים במקום א וכלם עד למצבע כאלף והוא דהדרי ערפי
ונעשו אטחם חוט א אכל איוצא הדרי ערפי הרי יתר
בהמה וכל היתר ור עץ ולפי דברהם צל בעכתב והוא
דהדרי ערפי ונעשו אטחם חוט א אעפי אלא הזכיר איעור
השירוב דעתו למצבע בעין ואפער למצבע אהזכיר
לעל קלי וכתב הן אין נלמה בעינן לא איעת רגלי
ולא איעת בהב אלא ~~ללא דברמין כדמק רגלי~~
ומיהו הפירוש במעי היוצא מבט מישיים בענף היוצא
מן הבד ואינו חוזר ומתעלף ואין לו אלא פה א פליג
למז והוא דהדרי ערפי כל בהב מנה כיון אמינו חוזר
ומתעלף ומז אעצב ללא ופ מל אעפי אין פיוול
זה חוזר ומתעלף כיון אין לו אלא פה א ולפי מיעים
הוא בעפך כאלף דמלי כלם עד למצבע לא איהו
מתעלפין דוקא אלא איהו כלחת וכל בהב גני אפכת
כל ונקיטנן להאי פירושא כיון ללא א תמר הלכתא

מח

לא כמר ולא כמר כל אהול כענפ חילול מן הדל
 לעתה אהם נאפכים כל קורו לחל כל אהול מעיל מ"ב
 ראשיו כלומר שמתפלל וחוזר ומתעורר לעתה אהול
 מוכול לא מצע כעל ועדברי הרעם בלי המענות ואם
 לבני ההל מוכיחים כן

וצריצור עוד מדברי הרופ וההמכס בלי הנז ועל כלצבע
 לאו דוקא אלל כל שחוזר ומתעורר עם המעי ונעשה
 אחד כעל וכלמת דברי הרן ככונס מלאול בעיט לייג
 לאון ההל וזהמכס אלל אלל יעב מצב בליט בעלמל למח
 והוא וב אלל למד לעצב מלי על כלצבע מלמנה ויל דקכ
 פי בעלמל למד והוא להדרי ערפי היינו דקתני על כלצבע
 כלומר שיחזרו ויתעוררו ויהיו אניהם כלצבע לל לענן
 אישור העירוב תנ כלצבע להלי במשהו סג אלל לענן
 איתחילן ב המעיים ויהיו כלצבע לל אלל למד לענן
 כלל הדרי ערפי מלי על כלצבע ומשע על כלצבע
 מלמנה כלומר שיהיו אניהם כל מעורבים והם אלל
 לל והיינו אלל תשטך כל אחת לעצמה אלל כיון אשנים
 אופכות למקום לל הכי למנה במקום יציאת הרעי הם
 כללו היו אלל למד וכיון למשקל לן כעלן הלכתל
 מהייך לל מורלי בעיטן הדרי ערפי בכל דהוסט כנלעל
 וזה לאון הרעם בלי המש המעי היתך אתמדת בו ההמח
 הוא היתך מתחלת ועל סופי על אנללנו ב מעיים
 זה בצד זה מתחילה ועל סופ כמעט העל לו אהיה
 המעי ינלל כענפ מן הדל והיו הול מוכדל בן בענפ
 בין בבחמה אלל אם חזר ונתעורר עם המעי ונעשה
 לל משע ראשיו והיו אניהם מוכדלים כלמצע הה לו
 מותנות ולין כלן יתך עכל

ומע בלי וכנלן בענפ כעל ובלי כעל לענן הול
 דהוי הכי ולענן כלל אשתכח להו הכי קיל לרנן
 ויש מפרשים לכל ענפ דוכן להיות כן משום דמן החפך
 ועל הקיקלן קנה על מעיים הול אחד והוא קני בע

מיעיים וכרמז הקורקבן יוצאים בנ מיעיים בטוהם עמ
 והקצב כתב כפי הולאן וכן כתב רבינו יוחס אהם נעל
 בענף איוצאים הדקיס מן הקורקבן מכה מקומות ושנים
 כמו ענפים באיך וגם מדברי ההלכס שכתבתי בסמוך
 נכלה אסובר כפי הכ שהי כתב על אמצאן מיעיים זה
 בצד זה מתחלה ועד סוף כמשי הענף ולפני אס נמצא
 מעי יתר מהרצל לימצא בו גזי כישו הפהמה וכן כתב
 בפי לו שהיה המעי יוצא כענף מן הכל והי הוא מונבל
 בין בענף בין בפהמה עכל הכי זללה

לכל הפלה כתב דהלכס חכי מפרס הסונ"ל למי
 פלוגתיהו במשי היוצא כענף מן הכל ואין לו חלה
 פה לו וכמז הזן והיינו לאמדין בעלמא למד והוא דהדרי
 ערבי וכיון שאין לו חלה פה לו מדין היינו דקתני על כאצ
 פי אדמין הכוונתא במלי דקאמר אכל יוצאים במקוסא
 נכלים על באצבע כשיף אכל אכס אסוף האצבע כלה
 זמנא מעס בסוף היז הכל נמי זה המעי היתר צריך
 איהיה חוזר ומתעורר אלל למד אע"כ דלא נכ מדמין
 האצבע לא מעמע חכי ומשט שפיר לללללללללללל
 הדמין הוא מרמז אלאצבע מלמעלה אין לו חלה פה לו
 וליו חוזר ומתעורר הני יתר זה לעפי שהוא בלעות
 האצבע ממז אין לו חלה פה לו כעל וכלל כהן ודחין
 הכי על הפ פה וכתב היוקס להדין עצמו איש כז
 מיעיים כך הדין כז בית הכוסות וכ קיבות אהם הדועפי
 כשיף ואם לאו חסוף

והשחצא אכול אכאר דכיו השע דמז כמשי הענף כל
 אהענף יאלו מין הכפלות דהיינו יאלו מן חספ
 אקדקבן ומן הקרקבן על התלחולת וכלאה כל ענף דכ
 להיות כן והיינו כפי צורא דהני אכתבתי יאלללללללל
 בענף נמי מעי יתר אסוף וזו היא פה ההלכס דסבר כפי
 אחרון דרשי כמז לעיל בשם הכי אדקדק בן מלשן קלעכס
 וזו היא חומרא לאפי בענף אס היה כענף היוצא מן

הבר אסור ויש לפי זוקולא גב דלא בעינן אצבע
מלמעלה ואצבע מלמטה אלא סב כל שהוא למעלה
וכל שהוא למטה וסב ב כל כתי קמא דהג דבעופ אפני-
בענפ הונחל מן הדל מותר וזו היא קולא והתומרה
היא בבהמה בעינן אצבע מלמעלה ואצבע מלמטה
ולא סב בכל שהוא ומנא דלא בבהמה אכל בעופ ופוגע
הוא חשלוס סב דלפא ענפ הונחל מן הדל אסור בין על
בין בבהמה וזככתפ השך דזה אתי אפני לפי קמייית
ומנא לשיל בין בעופ בין בבהמה היינו לא חזר ונתעור
והכל מיירי שחזר ונתעור והק דלא דבעינן אצבע
למעלה ואצבע למטה דוקא בבהמה אכל בעופ סב
בכל שהוא ומנא דלא ואתי כעס ענפס ופמיירי שחזרו
ונתעוררו ולפא דלא פליג סב וסב אלא בבהמה דלפא
אז סב בכל שהוא ולפא בעינן אצבע אכל בעופ כנע טולו
לסב בכל שהוא

סג מעינן להמסס ופיה דורכו להיות שם כן ולא הוי
יתר אכל מעי מבה לכה סגו דלאו אורתיג להיות שם
והוול יתר ונליפה

סד אי איתא ופיה ~~מסס~~ סב הכי וגפילגו אצבאיים אותן
אפני הזאבים שזכרם כל דבר מאוס אין אונגין אותן

סה הדלא דכנתא וגב לא באונק אצבע אלא אפני יתר
באורג כיון שיצא מן הדקים לאיכו נקרא מעי יתר

אלא אם יצא מן הקיבה מקום שיצאיים מאס הדקים
אכל הכל שיצא מן הדקים הול דק הונחל מן הדקים וכפני

סימק מח סא קיבה וגעל היתר וגקשה הפיכת
הגע לקמן מן סל חלב הקיבה וגעל

היתר אסור וכיון שהוא אסור באכילה היא דהשע הכל
לסותם הא קול לחלב ממה איכו סותם וול דהא דקול

דחלב ממה איכו סותם דוקא למס הול אסור מצד הדין
אכל זה חלב שעל היתר בני לוי אונגלים אותן ואפני לבני

בכל גדין אונגלים אותן איכו מצד הדין אלא חומרה
בעלמא מחמירי בן ולכך נהי דאוסרין אותן באכילת

מנא לעינן מתמה ודאי לסותם ולפי דברי רמא אכיל

גם צמדכל אסור ה' לאנו פותם

סב כה עקב ובקשה למעמע את עקב במקום אדבוק
בו העמול אסור ולמה לא יפתוס העמול עקב זכר
ותכלו המעשים משום זהקרום שעל העמול הוא אסור ולכך
לנו פותם עקב הכל

סג בער החופה את נכס הכל ופ' ה' לנכס רוב הכל ופ'
נקט בער החופה את הכל משום דמישנע הכל הוא
תחת החזה ורובו תופה לזמן הבשר הדק "ומצא לעצמי ~
אלא ובשקדע רוב ופ' ה' עובי הבשר ולא שאר ~
אלא מישנע שבין לז' נקדע כולו מחמת איש על אורחו
מישנע כנכס הכל והמעשים נאכלים הפ' מ"ס והנול ~
כאלו נקדע כולו ומצא לז' מ"ס ח' לא היה עפ"י כיוצא
למנוח ~ ומצא ואם היתה ופ' ה' דמ"ס אמרו בבהמה נסר
הוא לבנומרה אע"פ איש בלונדן או ביוצא כנזה מ"ס ח'
תמ"ס במ"ס לכל בהמה אין באורך או ביוצא דק מ"ס ח'
פחות האישור הוא אם נקדע רוב אורך או רוב רוחב

סד אם נקדע ובקשה הרי נסעיף ~ אמר הג' או נסעיף ~
מ"ס וקאמר עלה הג' וכמה אורך ופ' מ"ס ח' אע"פ דפ'
אם נסעיף ממנו נדושה לאורכו בעי' אורך מ"ס ח' הלל
כע"ז והכל קח' או באורך למעמע דכ' נסעיף ממנו נדושה
לאורכו לא בעי' אורך מ"ס ח' אלא נסעיף דנע"פ תמרה
שהוא שליש נפח ותיק הפוח לעיל מ"ס ח' נדושה דקה
הרבה אפ' יעשה ממנה נדושות דקות וינתה זה בצד זה
אין בהם אישור איכנסו בה ~ נדע' שבת מ"ה ג' הוא שליש =
מ"ס ח' לכל הכל מ"ס ח' נדושה דקה קצת אם תמכנה
לנדושות דקות יהיה כה שליש מ"ס ח' שהוא כה איכנסו כה
~ נדע' תמנה ולכך די בעל' מ"ס ח' ומצא אם ימח' ~
קדע זה רוב משום דק"ל כל גבעין מ"ס ח' יש להק"ל ~
מכחיס ומה שהקשה על פ' זה מ"ס ח' לעיל בהש' הלבוש

סה מ"ס ח' ע"ן ג' ותפין ~ אפ' מ"ס ח' נדושה דקה מ"ס ח' =
אפ' מ"ס ח' דקאמר הג' אורחא אם היה הנקב מ"ס ח'

מצה לזה הוא למנותך לבבלה הם מפולעים זה לזה
 דורכו בן הוא ופניך דהק ללל מבעיילא לא לא ניקב א' לער
 ללל קצת ממנו למנותך. אלל אפי' ניקב ל מהם לבמה
 מותר לחבירו מנין עליו וזהו שכתב אפי' מפולע כלו אפי' =
 לחל נקב נקב מפולע ומצ מצה לזה ופ' כללנו אמר ומכס =
 אם נקבו בשעהם נקב מפולע מצה לזה למנותך דורכו בן
 הוא ומצ בן בהמסס ופ' ללל חיתיל דוקל ב' דעווק
 עב הוא לבעי' מנעבר אע' לכל המסס שעורו דק אפי'
 ללל ניקב מנעבר אע' אסור קמלן דגס בהמסס בעי' =
 מנעברתה ללל מותר ורע' מל' דיש לחלק ביניהם בעו' אפי' =
 סח אם נעכלא ופ' עליו קל פ' אהי' קל כנגד המוח
 ממנו הוא דלסור דורלו מחיים נקב לאם ללל נקב
 קל מנין לחל אם אין עליו קל ללל סביבו מותר דורלו
 ללל נקב מחיים ופ' והוא אלא מלמו ופ' ה' לאם
 מלמו או הדיחו תושי' אלא היתה קל נע' ההלחה לו
 המלחה הלכה ופ' אפי' להחיר כלן מצ' שמע' דותה ופ'
 דכין לחיכל רישותה לפיכך ללל למנין שעתה =
 וקשה להכלל למנין בטקב מצד א' ולת' א' קל מבחוז
 אה' כש' ומל' אע' מהו' אע' למנין לעפ' =
 אמן א' קל לחל תמוכה בו אסור לתושי' אע' הכי' =
 ונתפ' א' א' הכ' תמו' לשמל' הכי' ופ' לשל' נע' =
 כין אה' מתנועע תמיד תושי' אע' משקרא נקבו
 א' שורות נע' י' נע' חוץ המוח ונכנסה קצ' =
 בפ' וא' עלה קיום מבחוז משא' הכ' אם אית' =
 לנקבה הכח' מעל' כ' היה לת' לימצ' א' שח' =
 וא' קיום אינו יכול לעלות כ' המוח מעצ' מלעלות
 ומלל נמצ' עתה כ' אם מצד א' א' כ' היה מתחילה
 ופ' נקב מנעבר אע' ומצ' ואפי' ופ' אר' הע' ה' =
 לצד מין וחורה לצד חלל הדג' דכ' נ' מצ' מ' אע'
 למנין הכ' למנותך לאיכ' לטי' אוקל' נ' =
 לחקוק ונקבה בצד הע' ומצ' ואם ופ' א' נמצ' הקל
 מצי' המוח ופ' קשה מצ' דבי' א' למנין דוקל כנגד
 המוח והכ' למנין אפי' סבי' הנית' ופ' לשל'

הכל נקבה מעשה לעשר הנה כעו וכו' ולא עושה
והנה הנה הנקב לכל קד' מעשה שמתחילתו כעו כיון
אין המה תפוסה אלא נמצאת לכל העץ והנה פסקו
לחזור והנה פסק להחיות וכן הסתעף כעו פוסק
ומנהגו הוא להחיות
סוף אם נמצאת חלולה ונעשת מהלל היא אין חלוקה
מנחת ואין נמצאת כנגד המה אלא הנה
כתב העיקר הוא להחיות גם בחלול וכן דמנהג
סיף חולין להקל וכו' הנה לפי עדותו על ונעם לבדוע
נורף אם נכנס עם האוכלין אלא שנשטם הנקב
אע"פ מן הנקבים נשטם ואם חולין במה עדותו ועוד
העשירי על חזקתו לעופף זה בחזקת כשירות לע"פ
נקבים אלו הוא עושד ומנהגו הוא אם אין עליו קד' וכו'
כתב העץ העיקר הוא הבהקה
סימן סוף זה שהכניסו חולין להקל הנה עשה
אם ע"פ חולין ע"פ קוץ ואם תמצא
לומר ע"פ קוץ אמר לא נקב רק זה הענף לבדו ולפי
אם א' מלפנים דפ"מ"ם
סימן סוף כל אלו וכו' ואין מדמין וכו' דאיתא בדמיו
מדמין בדמיון אלא לא כלקט וכו' דמיון
בנחת מע"ס היתה כולם וכו' כלקט בועל לב קורט
נחמול וכו' יאה שבעה מדמין דוקא בבער היתה אלא
בנשטם כדן אם היתה הבועל נקובה אין מדמין בנקב
אחר ואין נקב בועל אחרת ושנה הנקב לנקב נכונה
לבועלת עשירות להשפירות דלוקא אם נמצא נקב בריאה
וכמתפקדו אם נעשה מחיים או אחר שמינה הוא דמיון
וכל זה לענין דינא אלא הילדל אין אנו פקידין בלע"פ
אלא אם נעבד נקב בריאה ואין בו ס' מלפנים וכו' ידע
אם נעשה מחיים או אחר שמינה נכונה כמלך
ומה כל עקוס וכו' כדן שהיה עומד היתה נח מחיים
כדן שנמצאו מים במוח ולא שייך נשטם דוחק וכו' לא
שייך נשטם וכו' אלא בדבר שזכר לו ער שנעשה אחר

אחר שחנה ללא יצאת הבה משם מחזקת התיור מחיים
 אז למיכאל דע מן הרוב אבל כבון זה איבדה מחזקת
 התיור מחיים שהיתה בה הרעותה מחיים למיכאל שבעל
 בשותף זה איבדה להיות אחר שחנה ללא קורם שתי חסות
 סימן נא מא מחמ ופמש העל וכפ איג להכניד ופרי
 אם נקב העור והבשר על התלד ונשקט
 אם עי קוז ~~אחרי~~ עי תולד וקשה להול כל שכן לטח ~~אחרי~~
 כתבו העל וזל לדעת העל היא כדי לומר למיכאל
 בדיח להי ככה אינו מונח ללא בספק להול אם
 ודאי עי קוז אמור ולא לא כתב העל זה הולד זה
 דבעיט פ ללא אם נקב המבר עכשו ולא היע להולד
 להול אם לא נקב ללא העור והבשר הולד להי ודאי עי
 קוז שותף קמולן ומע הגע ומיהו ופכתב הכי דלמן טווי
 בכה ללא אם באכנס הקוז לפני אישור אנכנס לאמר
 א וכן מצא אבל אם הוא אישור אנכנס לאמר זה
 וכאנחמה הבהמה לא מצא כך ללא אנכנסו אנכנס
 לאמר אחר להי מצא ללא הגע לחלדו לחסות דתיישב
 אמר נקב אמר אחר ולא חכ נכנס בזה
 לחלד הולד דמ כתב דלמן חילוק לבין אנכנס הקוז לפני
 להי אישור אנכנס לאמר א ומצא לאמר אחר מות
 דנלמי לא נקב לאמר אחר ומיהו מנחם הגע ולא חילק
 נחמה דחור בו ממש הולד זל ופל כפ דלי דולי מעג
 סג אם הקוז נב לפי טעון ופרי לתי אם מקצת מוק לבד
 נקצת מוק הייר דגני ללא לפי טעון כולו פירך
 שני לבין ללא נכנס לתוך החלל לפי מקצת גדי
 ומע לפי כד העכ ופרי לתי אם צד המר כלפי פנים דכעיה
 דלמדין לא נקבה רק הייר ועדיין לא הגיע לחלל פשיע
 ללא לפי כד העכ כלפי פנים דפוא ולפי נקבה איבדה
 הפנים נקבה הייר בחולג ונכזה לצאת מוק דלי עדיין
 לא הגיע לחלל היאך נקבה בצד העכ קמלן דמגו דאישור
 היתה המחמ בכותל ועי לחיכוך שתכבה הבהמה

ע

סדר במלך הנפ אצור ופ מיירי איש עוקץ נאציה לאלב
 אפי ונלוי מחיים עותרת ליעת השע כיון עליון בו עוקן
 ללל עכ כע
 לובל ~~ללל~~ קשה למה טרפ השע לחסודל הוה לן לבדוק הריאה
 להל ליעת בצק ילין צבהקה ויל להכא מיירי כנו ענלכדה
 הריאה ליתק קמן למבזיה ייהיה ויש מכשירין ופ פל אפי יש
 בו עוקן מותר מכח ספ ס מחיים ס אחר אקיעה ולחל מחיים
 אמל לא טקטה הריאה ולכך מותרת והל ללל סעך הגע על ספ
 זה למסיר הק מנאס דלין כלן אלא סל אהול לס טקט לו לל
 טקטה אכל הק לאחר אהול מחיים לו אחר אקיעה לל מיקר
 ספך כיון אהול מחמת חסרון ידיעה לאפא יא אומן איוועתס
 העבר הול מחיים לו אחר אקיעה וקול ס הכא מחמת חסרון
 ידיעה לל אמיה ספך ולכך לל סמך הגע על ספ זה לקמסיר
 לחל יא מכשירין סל דגס זה מיקר ספ ומנ רמא ויש לסעך
 עז להכא צנאבר פל צנאבר ולין בו עוקץ והל יא מכשירין
 בלל פל הול השע לחין ליה דבלין בו עוקץ כאלק אפי אין בצ
 בולל ולין ולין נאבר מחיים וזהו אטכ רמא מילת בללל
 כלומר בלל ספ ללל אפי ולין נאבר מחיים ואפ לרמא סל
 לאפי בלל עוקץ אפולל לס לין גס בולל הו היס דנללי נאבר
 קולס אקיעה אכל הכא לחיכא ספ אעצ אהול מחמת
 חסרון כיון איש עול צל אחר להחיר אהול נאבר ולין בו עוקץ
 מולה רמא צמכין אספ זה להחיר ואפי לין בו בולל ולין
 מנ רמא בסופ דבריו אכל צנאמט אסור לל נאמט אלא הו
 נאבר ויש בו עוקץ לכו הלי כנהו צנאבר ויש בו עוקץ לו
 נאמט ולי מכשיר מכח ספ ללל נאבר ולין בו עוקץ
 סימן נד סא העהמה ופ מחצין ולמעלה ופ פל א
 מחלקים הצלע באורך לס היה הצבר בחצי
 החמתן אהול לצד מלל הצופ מותרות ומנ הו כאלו נאברו
 פ וכאס אס נאברו בעין וופן הל נאברו בעין נאברו
 וופן מהחוליות
 סג נאבר ופ הנה ולוקל ופ ורליתי כפ גרעס אהביא דגע
 לעל צעס יא מכשירין דלל כל מקוס אהמרנו אס נעל
 נני דוקל נעל ביד אכל אס נכח חסר כאל ויש רמא וכן

יא אס יא
 יא

אם יתקן... וכל...
והכל...
להנה...
ואם הכל הוא כאלו...

ולכן מותר...
סדר...
לפי...
וכן...
לפי...
לפי...

לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...

לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...
לפי...

